PID	UOHSX00MVFPR	Adresát/i
Č. j.	ÚOHS-17468/2026/500	dle rozdělovníku
Sp. zn.	ÚOHS-S0167/2026/VZ	
Datum, místo	15. 5. 2026, Brno	

ROZHODNUTÍ
ÚŘADU PRO OCHRANU HOSPODÁŘSKÉ SOUTĚŽE

Úřad pro ochranu hospodářské soutěže příslušný podle § 248 zákona č. 134/2016 Sb., o zadávání veřejných zakázek, ve znění pozdějších předpisů, ve správním řízení zahájeném dne 6. 3. 2026 na návrh z téhož dne, jehož účastníky jsou:

- navrhovatel – MPI CZ s.r.o., IČO 27562468, se sídlem Hornokrčská 704/13, 140 00 Praha 4,
- strany smlouvy:
  - zadavatel – Česká republika – Ministerstvo obrany, IČO 60162694, se sídlem Tychonova 221/1, 160 00 Praha 6,
  - vybraný dodavatel – Česká zbrojovka a.s., IČO 46345965, se sídlem Svat. Čecha 1283, 688 01 Uherský Brod,

ve věci návrhu na uložení zákazu plnění smlouvy „Rámcová dohoda č. 25106000288 na dodávky ručních zbraní“ uzavřené dne 10. 9. 2025 mezi citovaným zadavatelem a citovaným vybraným dodavatelem na realizaci veřejné zakázky „Ruční zbraně souhrnná specifikace – rámcová dohoda“ zadávané mimo zadávací řízení s odkazem na obecnou výjimku dle § 29 odst. 1 písm. s) citovaného zákona,

rozhodl takto:

Návrh navrhovatele – MPI CZ s.r.o., IČO 27562468, se sídlem Hornokrčská 704/13, 140 00 Praha 4 – ze dne 6. 3. 2026 **na uložení zákazu plnění smlouvy „Rámcová dohoda č. 25106000288 na dodávky ručních zbraní“** uzavřené dne 10. 9. 2025 mezi zadavatelem – Česká republika – Ministerstvo obrany, IČO 60162694, se sídlem Tychonova 221/1, 160 00 Praha 6 – a vybraným dodavatelem – Česká zbrojovka a.s., IČO 46345965, se sídlem Svat. Čecha 1283, 688 01 Uherský Brod – na veřejnou zakázku „Ruční zbraně souhrnná specifikace – rámcová dohoda“ zadávanou mimo zadávací řízení s odkazem na obecnou výjimku dle § 29 odst. 1 písm. s) zákona č. 134/2016 Sb., o zadávání veřejných zakázek, ve znění pozdějších předpisů, **se podle § 265 písm. a) citovaného zákona zamítá**, neboť nebyly zjištěny důvody pro uložení nápravného opatření.

ODŮVODNĚNÍ

I. POSTUP ZADAVATELE V SOUVISLOSTI S UZAVŘENÍM RÁMCOVÉ DOHODY

1. Zadavatel – Česká republika – Ministerstvo obrany, IČO 60162694, se sídlem Tychonova 221/1, 160 00 Praha 6 (dále jen „zadavatel“) – uzavřel dne 10. 9. 2025 mimo zadávací řízení s odkazem na výjimku dle § 29 odst. 1 písm. s) zákona č. 134/2016 Sb., o zadávání veřejných zakázek, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon“), s dodavatelem – Česká zbrojovka a. s.,

IČO 46345965, se sídlem Svat. Čecha 1283, 688 01 Uherský Brod (dále jen „vybraný dodavatel“) – smlouvu „Rámcová dohoda č. 25106000288 na dodávky ručních zbraní“ (dále jen „rámcová dohoda“ nebo „smlouva“) na realizaci veřejné zakázky „Ruční zbraně souhrnná specifikace – rámcová dohoda“ (dále jen „veřejná zakázka“).

2. Účelem rámcové dohody je dle čl. II rámcové dohody dovybavení jednotek Armády České republiky, jednotek rezortu Ministerstva obrany a jednotek Velitelství teritoria AČR moderními a účinnými ručními zbraněmi zvýšit bojeschopnost jednotlivců i jednotek včetně zvýšení ochrany vlastních sil.

3. Dle čl. III odst. 1 rámcové dohody je předmětem rámcové dohody vymezení podmínek, na základě kterých budou zadávány dílčí veřejné zakázky na opakující se dodávky zboží podle podmínek a po dobu platnosti rámcové dohody.

4. Dle čl. III odst. 6 rámcové dohody je předmětem dodávek na základě rámcové dohody následující zboží:

Zboží	**Označení technické dokumentace**
CZ BREN 2 s 14 " hlavní	TP-SHE-0902-15
CZ BREN 2 s 11 " hlavní	TP-SHE-0901-15
Souprava pro střelbu značkovací municí pro CZ BREN 2	TP-SHE-0901-20
Zaměřovací kolimátorový dalekohled COMPM4	TDT 200 706
Zaměřovací systém přídavný denní dalekohled 3XMAG-1	TDT 200 876
Zaměřovací systém - PumIR-M20	Set Number 240714-3901
Vícefunkční laserový značkovač/osvětlovač - zaměřovací laser s dvojím paprskem - progresivní DBAL-A3	TDT 52 302
Taktická svítilna M340C	TDT M340C-BK-PRO
Duální patní dálkový ovladač DS-SR07-D-IT	TDT DS-SR07-D-IT
Tlumič hluku výstřelu	TP-2297G-2202-24
Podvěsný granátomet	TP-2297G-1301-23
Souprava náhradních dílů 1:100 pro aut. út. pušku CZ Bren 2	TP-SHE-0902-15, TP-SHE-0901-15
Souprava nářadí zbrojíře pro automatickou útočnou pušku CZ BREN 2	TP-SHE-0902-15, TP-SHE-0901-15
Souprava náhradních dílů 1:10 pro podvěsný granátomet	TP – 2297G – 1301-23
Souprava nářadí zbrojíře pro podvěsný granátomet	TP – 2297G – 1301-23
Přepravní obal na 5 ks útočných pušek	TP-SHE-0901-15
Puška CZ BREN 2, ráže 7,62 x 51 mm NATO s příslušenstvím	TP-SHE-0901-19
Denní zaměřovač Nightforce Atacr 1-8x24 F1 pro BREN 2, 7,62 x 51 mm NATO	TDT-M582
Noktovizní předsádka pro pušku BREN 2, 7,62 x 51 mm NATO	TDT P55763-900000
Osvětlovač SPIR	TDT 60 480
Tlumič hluku výstřelu	TP-2297G-2202-24
Souprava náhradních dílů 1:25 pro pušku CZ BREN 2, ráže 7,62 x 51 mm	TP-SHE-0901-19
Souprava nářadí zbrojíře pro pušku CZ BREN 2, ráže 7,62 x 51 mm	TP-SHE-0901-19
Souprava náhradních dílů 1:25 pro opravu denního zaměřovače Nightforce Atacr 1-8x24 F1	A0213-0001M
Souprava náhradních dílů 1:25 pro opravu noktovizní předsádky MilSight T105 UNS	A0213-0003M
Souprava náhradních dílů 1:25 pro opravu osvětlovače SPIR	A0213-0002M

Pistole CZ P-10 C 9x19 NATO	TP-SHE-0201-18
Modulární pistolové pouzdro pro P-10C oboustranné NSN 1095-16-008-7558, 011 .PP-035.009.UN.99/D2040-0705AČR	TP-6416G-06-19
Pouzdro pro 1 zásobník P-10C 15 ran s chlopní NSN 8465-16-008-4870, 026.SZ-072.009.UN.00/D2041-0705AČR	TP-6416G-06-19
Poměrová souprava náhradních dílů 1:1000 pro opravy pistolí CZ P-10 C 9x19 NATO	TP-SHE-0201-18
Souprava nářadí zbrojíře pro opravy pistolí CZ P-10 C 9x19 NATO	TP-SHE-0201-18
Předpažbí Bren 2	TP-SHE-0902-15, TP-SHE-0901-15

5. Dne 10. 9. 2025 zadavatel uveřejnil na své internetové stránce tiskovou zprávu[1], jejímž obsahem byla informace o uzavření rámcové dohody (dále jen „tisková zpráva").

6. Dne 6. 3. 2026 navrhovatel – MPI CZ s.r.o., IČO 27562468, se sídlem Hornokrčská 704/13, 140 00 Praha 4 (dále jen „navrhovatel") – doručil Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže (dále jen „Úřad") návrh na uložení zákazu plnění smlouvy (tj. rámcové dohody) z téhož dne (dále jen „návrh").

II. OBSAH NÁVRHU

7. Navrhovatel předně uvádí, že je dodavatelem ve smyslu zákona, který dodává mimo jiné ruční zbraně, které jsou předmětem napadené smlouvy (rámcové dohody). Navrhovatel má za to, že v daném případě nebyly splněny podmínky pro postup zadavatele podle obecné výjimky dle § 29 odst. 1 písm. s) zákona, a zadavatel měl tedy veřejnou zakázku zadat v zadávacím řízení. Navrhovatel uvádí, že nemá jiné prostředky obrany proti postupu zadavatele než podání návrhu na uložení zákazu plnění smlouvy dle § 250 odst. 2 zákona ve spojení s § 254 a násl. zákona, neboť zadavatel již uzavřel s vybraným dodavatelem smlouvu.

8. Navrhovatel uvádí, že se zadavatel v souvislosti s uzavřením rámcové dohody odvolává jednak na výjimku dle § 29 odst. 1 písm. s) zákona, jejíž aplikaci navrhovatel v šetřeném případě považuje za protizákonnou, a rovněž na skutečnost, že *„oprávněnost využití tohoto zadávacího postupu v minulosti konstatoval i Úřad pro ochranu hospodářské soutěže"* [tj. na závěry rozhodnutí Úřadu č. j. ÚOHS-S0105/2019/VZ-01052/2020/533/BŠp ze dne 10. 1. 2020 (dále jen „rozhodnutí S0105/2019")], což však bylo dle navrhovatele správní řízení vedené *„ve věci konkrétní veřejné zakázky, jehož závěry nelze bez dalšího aplikovat na předmětný postup zadavatele."* K tomu navrhovatel uvádí, že využití výjimky dle § 29 odst. 1 písm. s) zákona předpokládá kumulativní splnění tří podmínek: jde o veřejnou zakázku, jejímž předmětem je výroba vojenského materiálu nebo obchod s ním; tento postup je nezbytný k ochraně podstatných bezpečnostních zájmů České republiky; a tento postup nesmí nepříznivě ovlivnit podmínky hospodářské soutěže na vnitřním trhu Evropské unie s výrobky, které nejsou určeny výlučně k vojenským účelům. Východiskem pro uplatnění předmětné výjimky je pak dle navrhovatele primární právo Evropské unie (dále rovněž „EU"), konkrétně čl. 346 odst. 1 písm. b) Smlouvy o fungování Evropské unie (dále jen „SFEU"); uvedené ustanovení je dále dle navrhovatele promítnuto do sekundárního práva EU, konkrétně do zadávací směrnice[2].

[1] dostupné na https://mocr.mo.gov.cz/informacni-servis/zpravodajstvi/ministerstvo-obrany-dnes-uzavrelo-smlouvu-na-dodavky-rucnich-zbrani-s-ceskou-zbrojovkou-a-s--260177/

[2] Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2014/24/EU ze dne 26. února 2014 o zadávání veřejných zakázek a o zrušení směrnice 2004/18/ES

Navrhovatel se odkazuje na judikaturu Soudního dvoru Evropské unie (dále jen „SDEU“) a současně na komentářovou literaturu k aplikaci obecných výjimek dle § 29 zákona i rozhodovací praxi Úřadu. Navrhovatel dodává, že ve vztahu k šetřenému postupu zadavatele při využití výjimky dle § 29 zákona se uplatní odpovídajícím způsobem i zásady zadávání veřejných zakázek vymezené v § 6 zákona.

9. Ve vztahu k poptávaným pistolím CZ P-10 C navrhovatel uvádí, že dle něj tyto pistole nejsou vojenským materiálem ve smyslu § 28 odst. 1 písm. n) zákona, neboť nesplňují kritérium speciálního určení, zkonstruování či přizpůsobení pro vojenské účely. Navrhovatel uvádí, že za vojenský materiál nelze považovat výrobek, který je pro použití k vojenským účelům pouze vhodný, nýbrž toliko takový výrobek, který je určen, zkonstruován či přizpůsoben přímo pro specifický vojenský účel, a to jak z hlediska subjektivního (zamýšlené využití), tak i objektivního (konstrukce a technické vlastnosti).

10. Navrhovatel uvádí, že je nesporné, že zadavatel zamýšlí předmět plnění ze smlouvy – včetně pistolí CZ P-10 C – použít ke zvláštním vojenským účelům, tzn. předmět smlouvy má pro zadavatele zvláštní vojenský účel použití ze subjektivního hlediska. Závažné pochybnosti však dle navrhovatele existují ohledně objektivního hlediska, neboť alespoň pro část dodávaných zbraní existují civilní možnosti použití, tzn. v případě pozdějšího prodeje by pro ně bylo možné najít kupující na civilním trhu. Navrhovatel dále uvádí, že pistole CZ P-10 C je předmětem standardně dostupným na trzích určených k prodeji zboží civilním zákazníkům (mj. i na internetových stránkách vybraného dodavatele, jakož i v jiných internetových obchodech se zbraněmi).

11. Navrhovatel dále uvádí, že pistole CZ P-10 C dle něj byla vyvinuta a je distribuována primárně jako civilní/komerční duty pistole, kterou používají vedle zadavatele, resp. Armády České republiky, také další ozbrojené bezpečnostní složky – Policie České republiky, Celní správa České republiky, Vězeňská služba České republiky. Ohledně speciálních přizpůsobení modelu pistole CZ P-10 C pro vojenské účely navrhovatel vyjadřuje názor, že nemůže postačovat pouhá změna označení pistole či ráže pistole, jakožto ani zanedbatelné úpravy, které stále umožňují výrobek využít i v nevojenské sféře. Navrhovatel má za to, že ve své základní podobě pistole CZ P-10 C není vojenským materiálem a veškerá podstatná přizpůsobení, mající potenciál změnit klasifikaci této pistole na vojenský materiál, by zadavatel musel prokázat na konkrétních technických a konstrukčních parametrech odpovídajících specifickým potřebám Armády ČR, což se však nestalo. Předmětem plnění rámcové dohody tak dle navrhovatele není výhradně vojenský materiál, pročež první podmínka využití výjimky dle § 29 odst. 1 písm. s) zákona není naplněna.

12. Dále dle navrhovatele není splněna ani druhá podmínka využití výjimky dle § 29 odst. 1 písm. s) zákona, tj. aby byl postup zadavatele směřující k zadání veřejné zakázky mimo zadávací řízení nezbytný k ochraně podstatných bezpečnostních zájmů České republiky. Navrhovatel předně zdůrazňuje, že podmínka nezbytnosti se vztahuje přímo k samotnému postupu při zadávání veřejné zakázky, nikoliv jen k nezbytnosti předmětu veřejné zakázky ve vztahu k bezpečnostním zájmům České republiky. Navrhovatel přitom uvádí, že sám zadavatel v tiskové zprávě uvedl, že se jedná o rámcovou dohodu, resp. že zbraně budou nakupovány na základě dílčích objednávek podle aktuálních potřeb zadavatele, čímž dle navrhovatele zadavatel fakticky přiznal, že ani není zcela jasné, jaká tato potřeba konkrétně je, což je v rozporu s tvrzením zadavatele o nezbytnosti zadání veřejné zakázky mimo zadávací řízení. Současně navrhovatel dodává, že zadavatel informuje o již uskutečněném kompletním přezbrojení a o dodávkách několika desítek tisíc kusů

zbraní, přičemž za těchto okolností je dle názoru navrhovatele velmi obtížné dospět k závěru, že zadavatel v šetřeném případě naplnil podmínku nezbytnosti.

13. Navrhovatel se dále odkazuje na rozhodnutí Úřadu č. j. ÚOHS-32856/2025/500, sp. zn. ÚOHS-S0468/2025/VZ, ze dne 29. 8. 2025 (dále jen „rozhodnutí S0468/2025“) ve kterém Úřad ve věci nákupu tankové munice ráže 120 x 570 mm a kanónové munice ráže 30 x 173 mm a další munice a muničních komponentů (což je dle navrhovatele jednoznačně vojenský materiál, na rozdíl od plnění z rámcové dohody) konstatoval, že „*ze znění ustanovení § 29 odst. 1 písm. s) zákona jednoznačně vyplývá, že podmínka 2) spočívá v tom, že postup zadavatele mimo zadávací řízení je nezbytný k ochraně podstatných bezpečnostních zájmů České republiky, jinými slovy řečeno podmínka 2) je splněna tehdy, kdy s ohledem na ochranu podstatných bezpečnostních zájmů České republiky nelze provést řádné zadávací řízení*“, přičemž „*[p]řipuštění výkladu, který prezentuje zadavatel, by ve svém důsledku znamenalo, že by došlo k až absurdnímu rozšíření možných situací, ve kterých by byla daná výjimka uplatnitelná (v podstatě na jakýkoli vojenský materiál, jehož pořízení je nezbytné pro ochranu podstatných bezpečnostních zájmů České republiky, což bude v důsledku zřejmě veškerý státem pořizovaný vojenský materiál)*“.

14. Dále navrhovatel uvádí, že zadavatel mu sdělil, že důvodem realizace veřejné zakázky je mj. sjednocení zbraňové platformy ručních zbraní u všech jednotek Armády České republiky, avšak takový důvod není dle navrhovatele použitelný pro aplikaci žádné výjimky dle zákona ani evropského práva. Nadto navrhovatel poukazuje na skutečnost, že ke sjednocení zbraňové platformy došlo již dříve, a to rovněž postupem uzavření smlouvy mimo zadávací řízení, což dle navrhovatele *„ve svém důsledku znamená, že jednou vytvořený protiprávní stav může být nekonečně dlouho udržován dalšími nákupy mimo zadávací řízení.“*

15. Navrhovatel vyjadřuje přesvědčení, že zadavatel zadal veřejnou zakázku mimo zadávací řízení nikoliv proto, že by byl tento postup skutečně nezbytný, ale proto, že pro něj byl výhodnější. Navrhovatel uvádí, že výjimku dle § 29 odst. 1 písm. s) zákona je nutno vykládat restriktivně a nelze přijmout výklad, dle nějž by bylo možné na základě této výjimky zadávat prakticky jakýkoliv nákup pro armádu. Navrhovatel dále vyjadřuje názor, že obstarání potřebného vybavení pro Armádu České republiky lze dosáhnout i prostřednictvím standardního zadávacího řízení.

16. Pro případ, že by zadavatel argumentoval tím, že součástí odpovědného přístupu k vyzbrojování armády je nakupování od domácích (českých) výrobců, resp. nezávislost na dodávkách ze zahraničí, navrhovatel uvádí, že z veřejně dostupných zdrojů vyplývá, že je běžné, že jsou armádní akvizice realizovány od zahraničních výrobců. Navrhovatel má za to, že zadavatel neuvedl nic k tomu, proč by zadání veřejné zakázky právě vybranému dodavateli přispělo k ochraně či udržení stabilní průmyslové základny nezbytné k obraně České republiky, či proč by případné zadání zakázky jinému dodavateli mohlo tuto průmyslovou základnu oslabit. Navrhovatel dále vyjadřuje názor, že vybraný dodavatel je čistě soukromý subjekt, nad nímž Česká republika nevykonává žádnou kontrolu, pročež jeho podpora, resp. přímé zadání veřejné zakázky právě tomuto subjektu, bezpečnost dodávek nezaručuje. *„Posilování a rozvoj domácí průmyslové základny v oblasti obrany lze nepochybně dosahovat jinými prostředky než soustavným zadáváním veřejných zakázek na dodávky ručních palných zbraní bez soutěže výrobci ČZ UB* (tj. vybranému dodavateli, pozn. Úřadu)*, neboť takový postup fakticky představuje poskytování nedovolené veřejné podpory.“*

17. Navrhovatel dále vyjadřuje názor, že je bezpečnostní zájmy třeba vnímat v evropském kontextu, pročež je nepřijatelné a nelogické, aby byla veřejná zakázka zadávána na základě výjimky mimo

zadávací řízení, když jiné členské státy Evropské unie obdobné veřejné zakázky běžně zadávají v zadávacích řízeních, aniž by tím přitom byly ohroženy jejich podstatné bezpečnostní zájmy. Konkrétně navrhovatel odkazuje na výběrová řízení realizovaná ve Francii, Německu či Švédsku, kde se postupovalo na základě obranné směrnice[3]. K tomu navrhovatel dodává, že zadavatel musí být schopen vysvětlit, *„proč by aplikace ustanovení obranné směrnice nebyla v daném případě dostačující a proč nelze využít méně omezující prostředek k dosažení sledovaného cíle (viz zásada přiměřenosti).“*

18. Dle navrhovatele tak nelze využití obecné výjimky odůvodnit paušálním odkazem na obecné strategické dokumenty či politiky v oblasti bezpečnosti a obrany. Navrhovatel je toho názoru, že efekt zabezpečení příslušných dodávek by byl srovnatelný jak při stanovení konkrétních zadávacích podmínek, tak při využití výjimky dle § 29 odst. 1 písm. s) zákona ve vztahu k soukromému subjektu.

19. Dále navrhovatel vyjadřuje přesvědčení, že přímé zadání veřejné zakázky a vyloučení hospodářské soutěže mohlo vést k předražení veřejné zakázky, resp. stanovení vyšší ceny, než jaká by byla vysoutěžena v konkurenčním prostředí. Zadavatel dle navrhovatele zvýhodnil konkrétní soukromý subjekt na úkor ostatních soutěžitelů (včetně navrhovatele), aniž by tento postup bylo možné ospravedlnit ochranou bezpečnostních zájmů, a tedy ani druhá podmínka využití výjimky dle § 29 odst. 1 písm. s) zákona nebyla naplněna.

20. Dále navrhovatel uvádí, že s ohledem na hospodářskou významnost veřejné zakázky postup zadavatele může vést k narušení hospodářské soutěže na vnitřním trhu Evropské unie s výrobky, jež nejsou určeny výlučně k vojenským účelům. Dle navrhovatele zákon jasně rozlišuje mezi výrobky, jež nejsou určeny výlučně k vojenským účelům, a výrobky, které jsou určeny výlučně k vojenským účelům. Navrhovatel přitom vyjadřuje názor, že skutečnost, že je předmětem veřejné zakázky vojenský materiál, sama o sobě nevylučuje možnost narušení hospodářské soutěže na trhu s výrobky, které nejsou určeny výlučně k vojenským účelům, neboť pokud by tomu tak bylo, stala by se třetí podmínka využití výjimky dle § 29 odst. 1 písm. s) zákona fakticky nadbytečnou.

21. Navrhovatel argumentuje, že vybraný dodavatel je dodavatelem zbraní nejen do vojenského segmentu, nýbrž i do segmentu civilního („Civil“) a služebního („Law Enforcement“). Dle navrhovatele může vybraný dodavatel výhody, získané z významné veřejné zakázky pro zadavatele, promítat do své nabídky na trzích s jiným než vojenským zbožím. Navrhovatel vyjadřuje názor, že i pokud existují mezi zbraněmi pro vojenský sektor a ostatními zbraněmi konstrukční rozdíly, nadále platí, že výrobní postupy a technologie používané při výrobě obou typů zbraní se neliší natolik, aby představovaly podstatnější překážku při přechodu z výroby vojenských zbraní na jiné zbraně. Přechod mezi jednotlivými trhy je tedy dle navrhovatele pro dodavatele snadný a situace na trhu s vojenskými zbraněmi může velmi snadno ovlivnit i trh se zbraněmi, jež výlučně pro vojenské účely určené nejsou, a narušit na něm hospodářskou soutěž.

22. Navrhovatel uvádí, že vybraný dodavatel vyrábí zbraně pro vojenský segment ze stejných materiálů, stejnými technologiemi a na stejných výrobních zařízeních jako zbraně pro jiné segmenty, a proto přímé zadání veřejné zakázky vybranému dodavateli poskytuje konkurenční výhodu, která je přenositelná i na jiné trhy, přičemž vybraný dodavatel této výhody dle

[3] Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2009/81/ES ze dne 13. července 2009 o koordinaci postupů při zadávání některých zakázek na stavební práce, dodávky a služby zadavateli v oblasti obrany a bezpečnosti a o změně směrnic 2004/17/ES a 2004/18/ES

navrhovatele využívá. Toto navrhovatel podkládá důkazy, z nichž dle něj vyplývá, že v jiných veřejných zakázkách (a to i v zahraničí, konkrétně v případě dodávky pistolí pro německý Bundeswehr) vybraný dodavatel nabízel jiným zadavatelům srovnatelné plnění (pistole CZ P-10 C, případně CZ P-10 F) za výrazně nižší ceny, které lze dle navrhovatele považovat dokonce za dumpingové ceny. Navrhovatel má za to, že jednání zadavatele deformuje tržní prostředí, systematicky zvýhodňuje jeden konkrétní subjekt na trhu (vybraného dodavatele) a umožňuje mu prostřednictvím nepřiměřeně nízkých cen vytlačovat konkurenci z trhu. Navrhovatel současně vyjadřuje názor, že vybraný dodavatel je příjemcem veřejné podpory, která je neslučitelná s vnitřním trhem EU, neboť tuto podporu obdržel ze státních prostředků a tato podpora narušuje či může narušit hospodářskou soutěž. Dle navrhovatele tak nebyla v šetřeném případě naplněna ani třetí podmínka pro využití výjimky dle § 29 odst. 1 písm. s) zákona.

23. Závěrem návrhu navrhovatel navrhuje, aby Úřad uložil zadavateli zákaz plnění smlouvy (rámcové dohody).

III. PRŮBĚH SPRÁVNÍHO ŘÍZENÍ

24. Úřad obdržel návrh dne 6. 3. 2026 a tímto dnem bylo podle § 249 zákona ve spojení s § 44 odst. 1 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“), zahájeno správní řízení ve věci návrhu na uložení zákazu plnění smlouvy. Předmět správního řízení je vymezen obsahem návrhu.

25. Účastníky správního řízení jsou podle § 256 zákona:

- navrhovatel,
- strany smlouvy:
    - zadavatel,
    - vybraný dodavatel.

26. Zahájení správního řízení oznámil Úřad jeho účastníkům přípisem ze dne 10. 3. 2026.

27. Dne 13. 3. 2026 obdržel Úřad prostřednictvím datové schránky vyjádření zadavatele k návrhu z téhož dne (dále jen „vyjádření zadavatele k návrhu“) a dokumentaci k přezkoumávanému postupu.

Vyjádření zadavatele k návrhu

28. Zadavatel se předně odkazuje na rozhodnutí S0105/2019 a uvádí, že v daném správním řízení přezkoumával Úřad na základě návrhu navrhovatele (totožného s navrhovatelem v tomto správním řízení) postup zadavatele (rovněž totožného se zadavatelem v tomto správním řízení) při zadávání jiné veřejné zakázky, jejímž předmětem plnění byly mj. pistole CZ P-10 C a CZ P-10 F, přičemž Úřad dospěl k závěru, že se jedná o vojenský materiál. Zadavatel konstatuje, že identické pistole CZ P-10 C jsou předmětem rámcové dohody, proti níž v návrhu brojí navrhovatel, přičemž dle zadavatele nadále platí, že dané pistole jsou speciálně přizpůsobeny pro vojenské účely (zadavatel odkazuje na bod 240. odůvodnění rozhodnutí S0105/2019).

29. Zadavatel uvádí, že byly dle jeho názoru kumulativně splněny všechny tři podmínky využití zákonné výjimky dle § 29 odst. 1 písm. s) zákona. K tomu zadavatel dodává, že předmětná výjimka vychází přímo ze SFEU, přičemž již tato skutečnost *„posiluje její význam, neboť*

umocňuje svrchované právo členských států přijmout opatření nezbytná k zajištění svých bezpečnostních zájmů. Členské státy jsou tedy za konkrétních podmínek oprávněny upřednostnit ochranu základních bezpečnostních zájmů státu před standardním průběhem zadávacího řízení.“ Zadavatel se následně odkazuje na judikaturu SDEU.

30. K podmínce vojenského materiálu jako předmětu plnění zadavatel uvádí, že všechny typy zbraní, jež může odebírat v rámci uzavřené rámcové dohody, tj. útočná puška CZ BREN 2 ráže 5,56 x 45 mm s 14“ hlavní, útočná puška CZ BREN 2 ráže 5,56 x 45 mm s 11“ hlavní, podvěsný granátomet CZ GL ráže 40 x 46 mm, puška BREN 2 ráže 7,62 x 51 mm NATO a pistole CZ P-10 C ráže 9x19 NATO, jsou vojenským materiálem dle § 28 odst. 1 písm. n) zákona a přílohy č. 1 zákona, kde pak jsou všechny tyto výrobky zařazeny v kategorii 1. – Ruční a lafetované střelné zbraně, s výjimkou loveckých a sportovních, bodě 1. – pušky, karabiny, revolvery, pistole, samopaly, kulomety a granátomety. Zadavatel poukazuje rovněž na to, že pušky, pistole a další obdobné zbraně jsou uvedeny taktéž v bodě 1 seznamu výrobků z roku 1958, na nějž se odkazuje čl. 346 SFEU. Dle zadavatele nelze předmět plnění považovat ani za materiál tzv. „dvojího užití“, neboť se jedná o materiál výlučně vojenské povahy, jenž byl od počátku vyvíjen, určen a vyroben vybraným dodavatelem jako zbraně pro vojenské účely, tedy vojenský materiál. Zadavatel se rovněž odkazuje na stanovisko Sekce obranné politiky a strategie Ministerstva obrany č. j. MO 444183/2024-3691 (dále jen „stanovisko SOPS“), kde je uvedeno, že „*lze předmět veřejné zakázky považovat za vojenský materiál strategického významu*.“

31. K podmínce nezbytnosti postupu pro ochranu podstatných bezpečnostních zájmů České republiky zadavatel předně uvádí, že cílem veřejné zakázky je skrze dodávky ručních palných zbraní zabezpečit plnění úkolů v souladu s cílem výstavby Capability Targets 2021, L 1501 N – Nasaditelné schopnosti pozemních sil s rostoucí pohotovostí (dále jen „Capability Targets 2021“). Zadavatel doplňuje, že ještě před podpisem rámcové dohody došlo k odsouhlasení dokumentu Capability Targets 2025, jenž reaguje na mezinárodní bezpečnostní situaci mj. navýšením požadavků na počty vojáků a schopnosti Armády České republiky (dále jen „AČR“). Plnění cílů výstavby Capability Targets 2021 a Capability Targets 2025 (dále společně jako „Capability Targets“) je přitom dle zadavatele zásadní pro důvěryhodnost České republiky jako spojence v Severoatlantické alianci (NATO), přičemž k němu je potřeba mj. zajištění věcných prostředků včetně základní výzbroje jednotlivých vojáků, jež představuje předmět plnění veřejné zakázky. Zadavatel se odkazuje na dokument nadepsaný „Bezpečnostní strategie České republiky 2023“, z nějž vyplývá, že „*[p]ro zajištění obrany České republiky je klíčová účast v systému kolektivní obrany NATO – jediné organizace, která je reálně připravena a schopna bránit území, svrchovanost a územní celistvost svých členů. (...) Česko bude posilovat své obranné schopnosti, aby bylo zodpovědným a důvěryhodným spojencem, který adekvátně přispívá k celkové kolektivní obraně NATO.*“

32. Zadavatel dále uvádí, že veřejná zakázka naplňuje „Koncepci výstavby Armády České republiky 2035“ (dále jen „KVAČR 2035“), kde je mj. uvedeno, že bude zahájena výstavba praporů územní obrany a prvku podpory teritoriálních sil na bázi aktivní zálohy. Dle zadavatele je účelem rámcové dohody mj. vyzbrojení zmíněných praporů územní obrany, jak o nich mluví KVAČR 2035.

33. Dále se zadavatel odkazuje na dokument „Strategie vyzbrojování a podpory rozvoje obranného průmyslu České republiky do roku 2030“ (dále jen „Strategie 2030“). Ze Strategie 2030 zadavatel cituje v prvé řadě z podkapitoly 3.2. „Úloha státu ve vyzbrojování“, v níž je uvedeno mj. následující: „*Ministerstvo zabezpečuje propojení vyzbrojování ozbrojených sil ČR s rozvojem obranného průmyslu ČR. Základ podpory a udržitelnosti ozbrojených sil ČR vychází ze*

schopností obranného průmyslu ČR (...) zejména pokud jde o: 1) zajištění výzbroje a výstroje vojáka", jakož i věta: „*Bezpečnost dodávek vojenského materiálu představuje strategickou oblast zajištění bezpečnosti státu*." Zadavatel dále uvádí, že dle Strategie 2030 je zachování národních klíčových technologií v oblasti obranného průmyslu považováno za zásadní otázku zajištění potřebných vojenských schopností a bezpečnosti dodávek. Ministerstvo obrany (tj. zadavatel) má podporovat klíčové technologie, kapacity a prostředky, které musí být k dispozici s ohledem na národní bezpečnostní zájmy, přičemž za takové klíčové technologie a prostředky se považuje mj. výroba a vytváření operačních zásob ručních zbraní a munice pro období krizových stavů. Zadavatel rovněž uvádí, že ve Strategii 2030 jsou definovány různé úrovně bezpečnosti dodávek, kdy v případě vybraného dodavatele jde o 3. úroveň bezpečnosti dodávek – průmyslovou produkci vojenského materiálu a zajištění služeb realizuje soukromý subjekt v České republice, jenž není plně kontrolován státem; v případě krize se však stává spolu s podniky obranného průmyslu na 1. a 2. úrovni hlavním dodavatelem vojenského materiálu s vysokou garancí bezpečnosti dodávek. Zadavatel doplňuje, že v případě uzavření smlouvy o mobilizačních dodávkách může být vybraný dodavatel přesunut do 1., tj. nejvyšší úrovně bezpečnosti dodávek.

34. Zadavatel tedy má za to, že pořízení ručních palných zbraní pro Českou republiku, resp. AČR na základě uvedených dokumentů lze označit za podstatný bezpečnostní zájem, neboť pořízení tohoto vojenského materiálu od českého výrobce umožňuje zachování národních klíčových technologií v oblasti obranného průmyslu. Zadavatel dodává, že *„dle současného stavu judikatury Soudního dvora EU*[4] *se jeví jako nadále přípustné přímé pořizování vojenského materiálu od národního výrobce (podpora národního obranného průmyslu) jakožto nepostradatelné součásti ochrany podstatných bezpečnostních zájmů státu."*

35. K podmínce, že postup zadavatele nesmí nepříznivě ovlivnit podmínky hospodářské soutěže na vnitřním trhu s výrobky, které nejsou určeny výlučně k vojenským účelům, zadavatel uvádí, že vycházel z toho, že při nákupu výlučně vojenského materiálu nedochází k ovlivnění podmínek hospodářské soutěže na vnitřním trhu s nevojenským materiálem, což dle zadavatele vyplývá z odstavce 49. odůvodnění rozhodnutí S0105/2019. Navrhovatelem tvrzené ovlivnění hospodářské soutěže považuje zadavatel za pouhou spekulaci, neboť pokud vybraný dodavatel jiným zákazníkům nastavil jiné, dle navrhovatele dumpingové ceny, mohlo se jednat o reakci na navrhované smluvní podmínky (např. úspory z rozsahu), případně obchodní politiku vybraného dodavatele. Zadavatel dodává, že *»[v] případě navrhovatelem přiložených důkazů, dodávky pro Generální ředitelství cel (2018) a Vězeňskou službu (2024) se zřejmě jedná o jednorázové dodávky relativně nízkého počtu zbraní v krátkém čase. Pokud pak navrhovatel dále argumentuje cenou pro Armádu Spolkové republiky Německo (dále jen „Bw") je na místě vzít v potaz, že v daném případě se Bw zavázal k odběru 46 tisíc kusů pistolí z rámcové dohody na až 200 tisíc zbraní, kdy v takovém případě lze jistě čekat, že se projeví úspory z rozsahu.«*

36. Zadavatel dále opakuje, že se v případě pistolí CZ P-10 C dle rozhodnutí S0105/2019 jedná o vojenský materiál ve smyslu § 28 odst. 1 písm. n) zákona, přičemž prvně byla vyvinuta vojenská verze pistole a od ní je odvozena civilní verze, nikoliv naopak. Existence civilní verze pistole dle zadavatele neznamená, že se nejedná o vojenský materiál. Zadavatel uvádí, že se mu jeví jako logické, že pokud byla pistole CZ P-10 C označena Úřadem jako vojenský materiál v rozhodnutí S0105/2019, jedná se o vojenský materiál stále, a podle toho při zadávání veřejné

[4] *CJEU-Court of Justice of the European Union: Case T-26/01 (Court of First Instance)- Fiocchi munizioni SpA (IT) v Commission*

zakázky postupoval. K argumentu navrhovatele, že by zadavatel měl prokázat na konkrétních technických a konstrukčních parametrech odpovídajících specifickým potřebám Armády ČR, že se jedná o vojenský materiál, zadavatel uvádí, že žádná povinnost prokazování odlišné konstrukce tvrzená navrhovatelem neexistuje.

37. K argumentu navrhovatele ohledně obsahu tiskové zprávy zadavatel uvádí, že informace obsažené v tiskové zprávě logicky nezahrnují detailní rozpis plánovaných dodávek ručních zbraní, současně však nejsou ani v rozporu s nezbytností zadat veřejnou zakázku mimo zadávací řízení s využitím výjimky dle § 29 odst. 1 písm. s) zákona. Zadavatel dodává, že ruční zbraně pořizované na základě rámcové dohody jsou určeny k tabulkovému naplnění nově vznikajících praporů územní obrany spadající pod Velitelství teritoria AČR, tedy k zajištění výzbroje pro vzrůstající počet vojáků, přičemž dle KVAČR 2035 má mít AČR do 30 000 vojáků z povolání a do 10 000 vojáků v aktivní záloze k roku 2030. Zadavatel zároveň uvádí, že dvě dílčí objednávky na základě rámcové dohody v celkové hodnotě 2 100 339 838,27 Kč včetně DPH již byly odeslány, což dle zadavatele dokládá nezbytnost uvedeného postupu.

38. Ohledně odkazu navrhovatele na rozhodnutí S0468/2025 zadavatel uvádí, že toto rozhodnutí není přiléhavé k nyní šetřenému případu, neboť na rozdíl od něj se v nyní šetřeném případě jedná o situaci, kdy dochází k naplňování jednoho z podstatných bezpečnostních zájmů – zvýšení bezpečnosti dodávek a zachování klíčové technologie v oblasti obranného průmyslu – tím, že výroba plnění z rámcové dohody je prováděna na území České republiky. Tím je dle názoru zadavatele zajištěna bezpečnost dodávek v souladu se strategickými dokumenty státu. Tento názor dle zadavatele vychází rovněž ze Strategie 2030, jak je uvedeno výše.

39. Závěrem vyjádření k návrhu zadavatel navrhuje Úřadu, aby neuložil zákaz plnění smlouvy dle ustanovení § 264 odst. 5 zákona, neboť se v případě rámcové dohody jedná o smlouvu na veřejnou zakázku v oblasti obrany nebo bezpečnosti. Současně zadavatel podotýká, že by důsledky zákazu plnění rámcové dohody závažným způsobem ohrozily existenci širšího obranného nebo bezpečnostního programu, který má zásadní význam z hlediska bezpečnostních zájmů České republiky. Zadavatel uvádí, že realizace rámcové dohody představuje klíčový předpoklad pro naplnění plánovaných schopností pozemních sil a dalších prvků AČR, přičemž nepokračování či podstatné zpoždění tohoto procesu by mělo zásadní dopady na budování schopností, na udržení bojeschopnosti a interoperability jednotek, nedošlo by k naplnění kvalitativních cílů výstavby schopností Capability Targets 2025, dále by nebylo možné efektivně budovat schopnosti teritoriálních sil předpokládané KVAČR 2035, což by přímo omezovalo jejich připravenost, mobilizaci a schopnost plnit úkoly územní obrany. Používání zastaralých zbraní dle zadavatele rovněž ohrožuje interoperabilitu s partnery v rámci NATO, neboť NATO dlouhodobě přechází na standardní ráže, moderní příslušenství a kompatibilní balistické řešení, pročež používání zastaralých systémů znemožňuje sdílení materiálu, omezuje společný výcvik a snižuje schopnost AČR zapojit se do mnohonárodních operací. V případě zákazu plnění z rámcové dohody by dle zadavatele nebyly zabezpečeny výše uvedené schopnosti a došlo by tak k ohrožení širšího bezpečnostního programu, který má zásadní význam z hlediska bezpečnostních zájmů České republiky.

Další průběh správního řízení

40. Dne 25. 3. 2026 obdržel Úřad prostřednictvím datové schránky vyjádření vybraného dodavatele k návrhu z téhož dne.

Vyjádření vybraného dodavatele k návrhu

41. Vybraný dodavatel ve svém vyjádření předně uvádí, že je přesvědčen, že zadavatel postupoval při uzavření rámcové dohody v souladu se zákonem, resp. s podmínkami pro aplikaci výjimky dle § 29 odst. 1 písm. s) zákona.

42. Vybraný dodavatel se nejprve obecně vyjadřuje k podmínkám využití dle § 29 odst. 1 písm. s) zákona, kdy uvádí, že tato výjimka vychází přímo ze SFEU, konkrétně z jejího článku 346 odst. 1. Ohledně výkladu tohoto článku vybraný dodavatel rovněž odkazuje rozsudek SDEU ze dne 30. 9. 2003 ve věci Fiocchi Munizioni SpA v. Evropská komise, sp. zn. T-26/01 (dále jen „rozsudek SDEU T-26/01“), kde je uvedeno, že účelem předmětné výjimky je chránit svobodu členských států v rozhodování v záležitostech týkajících se obrany a bezpečnosti.

43. Dále vybraný dodavatel upozorňuje, že v rozhodnutí S0105/2019 byla Úřadem posuzována prakticky totožná situace, přičemž dle vybraného dodavatele nic nenasvědčuje tomu, že by se skutkové okolnosti nyní projednávané věci významně odlišovaly od těch, které byly předmětem správního řízení, na základě nějž bylo zmíněné rozhodnutí vydáno, ani že by se ve vztahu k dotčené výjimce dle § 29 odst. 1 písm. s) zákona změnila rozhodovací praxe. Vybraný dodavatel k tomu uvádí, že dle zásady legitimního očekávání, formulované v § 2 odst. 4 správního řádu, na niž se v rozhodnutí S0105/2019 odkazuje i sám Úřad, nemají vznikat nedůvodné rozdíly při rozhodování skutkově shodných nebo podobných případů, pokud správní orgán už obdobný případ v minulosti řešil (resp. o něm rozhodoval) určitým způsobem.

44. K odkazu navrhovatele na rozhodnutí S0468/2025 týkající se nákupu tankové a kanónové munice vybraný dodavatel uvádí, že se toto rozhodnutí od nyní projednávané věci zásadně liší, neboť byla posuzována zcela odlišná skutková situace, kdy předmětem dodávek byla munice, jež se od ručních palných zbraní liší co do technické povahy, způsobu výroby i strategické funkce.

45. K první podmínce aplikace ustanovení § 29 odst. 1 písm. s) zákona vybraný dodavatel uvádí, že zbraně dodávané na základě rámcové dohody jsou vojenským materiálem určeným výlučně pro vojenský účel ve smyslu § 28 odst. 1 písm. n) zákona, resp. taktéž seznamu výrobků z 15. dubna 1958, přičemž skutečnost, že zbraně stejného obchodního označení jsou obchodovány také na civilním trhu, neznamená, že zbraně dodávané zadavateli na základě rámcové dohody jsou s nimi totožné. Vybraný dodavatel dále odkazuje na stanovisko generální advokátky Juliane Kokott ze dne 19. 1. 2012 ve věci C-615/10 Insinööritoimisto InsTiimi Oy, z nějž vyplývá, že k použití výjimky dle § 346 odst. 1 písm. b) SFEU je třeba, aby se o vojenský materiál jednalo nejen subjektivně (podle svého konkrétního použití zadavatelem), ale také objektivně (tzn. na základě své koncepce a vlastností).

46. Vybraný dodavatel má za to, že předmět plnění rámcové dohody je vojenským materiálem jak po subjektivní stránce (což je dle vybraného dodavatele zřejmé, neboť zadavatel ruční zbraně pořizuje pro vyzbrojení vojáků AČR, což je bezesporu vojenským účelem), tak po stránce objektivní. Vybraný dodavatel nesouhlasí s navrhovatelem ohledně tvrzení, že pistole CZ P-10 C je standardním civilním artiklem bez podstatných konstrukčních odlišností od verze nabízené na komerčním trhu. Ke konkrétním rozdílům vybraný dodavatel uvádí, že „*[v]ojenské provedení pistole CZ P 10 C 9x19 NATO se od civilní verze liší mimo jiné postupem při výrobě hlavně – ta je u vojenského provedení navržena tak, aby bylo sníženo riziko nepodání náboje a zvýšila se spolehlivost se subsonickou, speciální i konvenční vojenskou municí. U vojenského provedení pistole s rozhraním pro tlumič výstřelu jsou v porovnání se standardním civilním provedením*

odlišné tolerance, zajišťující pevnější spojení s tlumičem. Zásobníky jsou u vojenského provedení opatřeny dny z duralové slitiny s tvrdým eloxováním splňujícím vojenské požadavky na pádovou odolnost, přičemž tato sestava zásobníku na civilním trhu vůbec nabízena není." Nadto se dle vybraného dodavatele liší i proces zkoušení a schvalování – u vojenského provedení je pistole schvalována, ověřována a značena jako vojenský materiál dle příslušných armádních předpisů a standardů NATO, zatímco v civilním provedení jsou zkoušena střelivem odpovídajícím normě C.I.P. a podléhají civilnímu komerčnímu zkušebnictví. Vojenská provedení tak dle vybraného dodavatele nesplňují podmínky pro prodej na civilním trhu.

47. K argumentu navrhovatele, že vybraný dodavatel dodává pistole CZ P-10 C také nevojenským bezpečnostním složkám, což dle navrhovatele svědčí o tom, že tato pistole nemá výlučně vojenský charakter, vybraný dodavatel uvádí, že vyrábí a dodává pro různé segmenty trhu různé konstrukční varianty zbraní, které pouze sdílejí obchodní označení. Skutečnost, že pod označením CZ P-10 C existuje varianta i pro jiné tržní segmenty, vč. nevojenských bezpečnostních složek, dle vybraného dodavatele neznamená, že varianta dodávaná zadavateli na základě rámcové dohody je s touto variantou konstrukčně totožná. Tento závěr dle vybraného dodavatele podporuje i rozhodnutí S0105/2019, kde je uvedeno, že „*pro výsledné posouzení charakteru zadavatelem poptávaných zbraní, tj. zda se jedná o vojenský materiál, nehraje obchodní označení předmětných zbraní žádnou roli.*"

48. Vybraný dodavatel dále uvádí, že Úřad v rozhodnutí S0105/2019 výslovně konstatoval, že pistole CZ P-10 C 9x19 NATO nelze považovat za výrobek dvojího užití a že varianta zařazená do kategorie R1 (dříve kategorie A) dle zákona č. 90/2024 Sb., o zbraních a střelivu, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o zbraních") vykazuje podstatné konstrukční rozdíly oproti variantám volně obchodovatelným na civilních trzích. Dle vybraného dodavatele jsou přitom příslušné pistole, dodávané zadavateli na základě rámcové dohody, s pistolemi, jichž se týkalo rozhodnutí S0105/2019, identické. Vybraný dodavatel proto považuje první podmínku využití výjimky dle § 29 odst. 1 písm. s) zákona za naplněnou.

49. Ke druhé podmínce využití výjimky dle § 29 odst. 1 písm. s) zákona vybraný dodavatel uvádí, že při výkladu této podmínky je třeba vycházet z její přímé předlohy v podobě čl. 346 SFEU, dle nějž je podmínku nezbytnosti nutno vykládat v tom smyslu, že pořízení vojenského materiálu mimo standardní zadávací řízení je nezbytné pro ochranu bezpečnostních zájmů daného státu. Co představuje tyto bezpečnostní zájmy státu, je přitom ponecháno v široké diskreci členských států, jak dle vybraného dodavatele vyplývá i z rozsudku SDEU T-26/01. Vybraný dodavatel má za to, že v šetřeném případě je takovým bezpečnostním zájmem České republiky zvýšení bezpečnosti dodávek a zachování klíčové technologie v oblasti obranného průmyslu. Výroba plnění z rámcové dohody je prováděna na území České republiky, což je dle vybraného dodavatele zásadní pro bezpečnost České republiky, neboť závislost na zahraničních dodavatelích zbraní z podstaty věci představuje strategické riziko – v době krize nebo konfliktu nemusí být zahraniční dodávky k dispozici.

50. Vybraný dodavatel nesouhlasí s navrhovatelem v tom, že by sjednocení (unifikace) zbraňové platformy nebylo legitimním důvodem pro využití dané výjimky, a odkazuje na rozhodnutí Úřadu č. j. ÚOHS-43739/2024/500, sp. zn. ÚOHS-S0633/2024/VZ, ze dne 18. 11. 2024 (dále jen „rozhodnutí S0633/2024"), kde Úřad dospěl k závěru, že „*unifikace výzbrojní majetkové základny jednotného bezpečnostního ozbrojeného sboru je nezbytná pro jeho činnost a efektivní fungování.*" Dle vybraného dodavatele by v prostředí otevřené soutěže mohlo dojít k tomu, že by

zadavatel, resp. AČR musela přejít na dosud nevyzkoušenou zbraňovou platformu, což by znamenalo bezpečnostní riziko.

51. Vybraný dodavatel v obecné rovině souhlasí s navrhovatelem ohledně nutnosti rozlišení mezi nezbytností předmětu veřejné zakázky z pohledu zajištění bezpečnostních zájmů a nezbytností postupu mimo zadávací řízení, avšak uvádí, že v projednávaném případě nelze dle jeho názoru tyto dvě roviny od sebe oddělit, když právě nezbytnost zajištění bezpečnostních zájmů zdůvodňuje, proč je nezbytné postupovat mimo zadávací řízení.

52. Dále se vybraný dodavatel odkazuje na vyjádření zadavatele, jenž dle názoru vybraného dodavatele jednoznačně definoval, z jakého důvodu by při zadávání veřejné zakázky ve standardním zadávacím řízení objektivně nemohly být zajištěny bezpečnostní zájmy státu, a to konkrétně bezpečnost dodávek, unifikace zbraňové platformy, plnění mezinárodních závazků (Capability Targets) a obranyschopnost armády a vybavení vojáků.

53. Dle vybraného dodavatele nezbytnost postupu mimo zadávací řízení v souvislosti s veřejnou zakázkou nespočívá pouze v časové naléhavosti, jak předpokládá navrhovatel, nýbrž především v materiálním hledisku. Vybraný dodavatel sice souhlasí s tím, že výjimky ze zákona mají být vykládány restriktivně, ovšem uvádí, že toto nesmí být zaměňováno s faktickým vytvářením nových podmínek nad rámec zákona. Proto je dle vybraného dodavatele lichá rovněž argumentace navrhovatele, že využití výjimky dle § 29 odst. 1 písm. s) zákona není nezbytné, je-li smluvní vztah založen rámcovou dohodou. Skutečnost, že dílčí objednávky budou uzavírány dle potřeb zadavatele, dle vybraného dodavatele nikterak nepopírá nezbytnost bezpečnostního zájmu, nýbrž jen zdůrazňuje nutnost operativního plánování. Pro zajištění bezpečnosti dodávek je dle vybraného dodavatele nerelevantní, zda jsou tyto dodávky realizovány na základě rámcové dohody, či jedné kupní smlouvy.

54. Vybraný dodavatel dále odkazuje na mezinárodní praxi, konkrétně na rozhodnutí finského komerčního soudu (rozhodnutí Markkinaoikeus Marknadsdomstolen), jenž dle vybraného dodavatele akceptoval argumentaci spočívající v tom, že závislost na vývozním povolení uděleném jiným státem by za výjimečných okolností, během krize a války, ohrozila klíčové bezpečnostní zájmy finského státu, a rovněž na obdobné rozhodnutí soudu v Belgii. Vybraný dodavatel tedy má za to, že zajištění unifikovaných dodávek pro armádu je vnímáno jako nezbytné pro bezpečnostní zájmy států napříč Evropou.

55. Ohledně argumentace navrhovatele, že vybraný dodavatel je soukromým subjektem a stát nad ním nevykonává strategickou kontrolu, pročež nemůže zajistit bezpečnost dodávek, vybraný dodavatel uvádí, že navrhovatel přehlíží, že je vybraný dodavatel přítomen na území České republiky a podléhá českému právnímu řádu, vč. případného zákazu vývozu zbraní v krizové situaci.

56. Vybraný dodavatel považuje i druhou podmínku využití výjimky dle § 29 odst. 1 písm. s) zákona za naplněnou.

57. Ke třetí podmínce využití výjimky dle § 29 odst. 1 písm. s) zákona vybraný dodavatel uvádí, že se tato podmínka týká vlivu samotné rámcové dohody na podmínky hospodářské soutěže s výrobky neurčenými výlučně k vojenským účelům, nikoliv toho, jak vybraný dodavatel soutěží v jiných zadávacích řízeních. Vybraný dodavatel především odkazuje na rozhodnutí S0105/2019, v němž Úřad dospěl k závěru, že pakliže *„zbraně […] nelze obchodovat na civilním trhu, přičemž právní předpisy jiný než civilní a necivilní trh se zbraněmi nerozlišují, nemůže dle názoru Úřadu*

dojít k nepříznivému ovlivnění podmínek hospodářské soutěže na tomto civilním trhu." Vybraný dodavatel se odkazuje na své výše uvedené tvrzení, že pistole CZ P-10 C dodávané na základě rámcové dohody se konstrukčně liší od těch nabízených na civilním trhu. Dle vybraného dodavatele každá zakázka přináší svá specifika, jako jsou např. konkrétní konstrukční požadavky, aktuální kapacity a strategické zájmy vybraného dodavatele, která se následně odrážejí v cenotvorbě. Vybraný dodavatel proto má za to, že z jiných nabídek vybraného dodavatele nelze dovozovat možnost nabízení dumpingových cen ze strany vybraného dodavatele. Vybraný dodavatel dále uvádí, že navrhovatel dle něj neprokázal, jaký konkrétní vliv na hospodářskou soutěž má právě rámcová dohoda.

58. Vybraný dodavatel dále uvádí, že samotná skutečnost, že působí rovněž na trzích se zbraněmi pro civilní a služební využití, neznamená, že uzavření rámcové dohody má negativní vliv na hospodářskou soutěž s výrobky, které nejsou určeny k vojenským účelům, neboť to by vedlo k absurdnímu závěru, že výjimku dle § 29 odst. 1 písm. s) zákona lze použít jen tehdy, pokud dotčený dodavatel vůbec nepodniká na trhu s jiným než vojenským materiálem. Vybraný dodavatel dále nesouhlasí s názorem navrhovatele, že přímé zadání veřejné zakázky fakticky představuje zakázanou státní podporu, neboť vybraný dodavatel má za to, že čl. 346 SFEU vytváří autonomní výjimku, která vylučuje aplikaci pravidel o státní podpoře.

59. Vybraný dodavatel dodává, že závěry navrhovatele ohledně možného vlivu veřejné zakázky na hospodářskou soutěž jsou ryze spekulativní, přičemž navrhovatel nepředložil žádné tvrzení podporující závěr, že konkrétně uzavření rámcové dohody bude mít negativní vliv na hospodářskou soutěž s výrobky neurčenými výlučně k vojenským účelům. Dle vybraného dodavatele tak lze mít rovněž třetí podmínku pro využití výjimky dle § 29 odst. 1 písm. s) zákona za naplněnou.

60. Vybraný dodavatel na základě výše uvedeného navrhuje, aby Úřad návrh zamítl jako nedůvodný.

Další průběh správního řízení

61. Usnesením ze dne 25. 3. 2026 Úřad zadavatele vyzval k podání informace, zda již byl vybraným dodavatelem splněn, resp. dodán celý předmět plnění dle rámcové dohody, nebo pokud dojde ke splnění předmětu plnění dle rámcové dohody v budoucnu, o podání informace o této skutečnosti nejpozději 1 den po datu splnění předmětu plnění. Dne 27. 3. 2026 zadavatel doručil Úřadu vyjádření k předmětnému usnesení, v němž uvedl, že ke dni 26. 3. 2026 celý předmět plnění splněn (resp. dodán) nebyl. Zadavatel současně uvedl, že na základě rámcové dohody byly uzavřeny dvě dohody o plnění, přičemž jedno dílčí plnění již bylo kompletně splněno (dodáno) a druhé dílčí plnění ještě dodáno nebylo. Zadavatel dále sdělil, že předpokládá uzavírání dalších dílčích dohod o plnění, přičemž v případě, že v budoucnosti dojde ke splnění další dílčí dohody o plnění, zadavatel Úřad neprodleně informuje.

62. Usnesením ze dne 8. 4. 2026 určil Úřad účastníkům řízení lhůtu, v níž se mohli vyjádřit k podkladům rozhodnutí.

63. Dne 16. 4. 2026 doručil navrhovatel Úřadu své vyjádření k podkladům rozhodnutí z téhož dne. Zadavatel ani vybraný dodavatel se ve stanovené lhůtě (ani později) k podkladům rozhodnutí nevyjádřili.

Vyjádření navrhovatele k podkladům rozhodnutí

64. Navrhovatel předně uvádí, že setrvává na svém názoru, že zadavatel při zadání veřejné zakázky nesplnil ani jednu ze tří podmínek pro využití výjimky dle § 29 odst. 1 písm. s) zákona a čl. 346 odst. 1 písm. b) SFEU, a zároveň odmítá argumentaci zadavatele a vybraného dodavatele založenou na rozhodnutí S0105/2019 jako irelevantní, neboť předmětem tohoto správního řízení je odlišný skutkový stav, který nelze bez dalšího podřadit pod závěry plynoucí z dřívější rozhodovací praxe. Navrhovatel rovněž vyjadřuje přesvědčení, že bylo rozhodnutí S0105/2019 věcně nesprávné, a má za to, že v nyní řešené věci je nezbytné, aby Úřad podrobil podklady novému posouzení s odlišným meritorním výsledkem.

65. Navrhovatel zpochybňuje, že se v případě předmětu plnění jedná o vojenský materiál, přičemž uvádí, že zadavatel a vybraný dodavatel ve svých vyjádřeních opominuli, že vojenským materiálem je dle zákona jen takový materiál, který je speciálně určen, zkonstruován nebo přizpůsoben pro vojenské účely. V této souvislosti navrhovatel odkazuje na návrh, kde uvedl, že *„seznam výrobků z roku 1958 není rozhodující sám o sobě, neboť Soudní dvůr EU v této věci vyjádřil požadavek na současnou nutnost splnění speciálního určení, konstrukce nebo přizpůsobení pro vojenské účely, což je pro posouzení možnosti uplatnění výjimky naprosto zásadní.“* Navrhovatel dále uvádí, že klasifikace předmětu plnění veřejné zakázky, resp. pistolí CZ P-10 C 9x19 NATO, jako zbraně kategorie R1 (dříve A) dle zákona o zbraních nemá žádný vliv na její případné zavádění do výzbroje ozbrojenou složkou státu, potažmo nevypovídá nic o tom, zda je zbraň vojenským materiálem ve smyslu § 28 odst. 1 písm. n) zákona, resp. výrobkem určeným výlučně pro vojenské účely, a je proto pro rozhodnutí ve věci, která je předmětem tohoto správního řízení, zcela irelevantní. Zákon o zbraních se totiž dle navrhovatele nevztahuje (není-li výslovně pro konkrétní případy v tomto zákoně stanoveno jinak) na zbraně, střelivo a munici, které jsou nabývány nebo drženy ve výzbroji ozbrojenými silami České republiky, Vojenskou policií a bezpečnostními sbory. Navrhovatel uvádí, že dle § 4 zákona o zbraních je možné, aby dva technicky totožné výrobky byly zařazeny do různých kategorií pouze na základě volby jiného režimu ověření, a v řadě případů zařazení zbraně do kategorií dle zákona o zbraních nesouvisí ani s její konstrukcí, resp. s výrobním provedením. Dle navrhovatele je pak zřejmé, že *„pistole CZ P-10 C, útočné pušky CZ BREN 2 a navazující příslušenství jsou konstruovány a dodávány jako univerzální služební zbraně pro široké spektrum ozbrojených složek, zejména v segmentech Military a Law Enforcement.“*

66. Navrhovatel uvádí, že stanovisko SOPS předložené zadavatelem není způsobilé nahradit věcnou analýzu technických parametrů zbraní a jejich skutečného využití, neboť toto stanovisko pouze potvrzuje, že dle interního pohledu resortu obrany je předmět plnění vázán na obranné schopnosti státu a že jej lze považovat za „vojenský materiál strategického významu“, avšak nehodnotí, zda se jedná o výrobky výlučně určené pro vojenské účely ve smyslu práva veřejných zakázek.

67. Vysvětlení vybraného dodavatele ohledně konstrukčních rozdílů mezi vojenskými a civilními verzemi pistole CZ P-10 C navrhovatel neshledává udržitelným, neboť vybraný dodavatel sice obecně odkazuje na jiné vnitřní komponenty, odlišnou konfiguraci součástek či speciální povrchové úpravy, avšak ani ve svém vyjádření, ani v předložených technických podkladech neidentifikuje takové konstrukční prvky, které by z „vojenských“ verzí pistole CZ P-10 C činily jiný výrobek z hlediska funkce, účelu a tržního zařazení. Navrhovatel dále uvádí příklady dalších pistolí (CZ 75 DC, Glock, CZ P-10 C ve verzi pro Celní správu ČR), jež dle něj rovněž splňují údajně „specificky vojenskou“ vlastnost uvedenou zadavatelem – povrchovou úpravu zajištující odolnost zbraní vůči bojovým otravným látkám a následkům jaderného výbuchu. Dle

navrhovatele zadavatel *„v průběhu celého správního řízení neprokázal existenci jediné vlastnosti, která by byla výlučně vojenského charakteru a současně by ji nesplňovaly pistole běžně používané či pořizované pro bezpečnostní sbory. Ohledně rozdílných prvků typu značení vojenským znakem, provedení textilií dodávaných ke zbraním či požadavky na příslušenství zbraně tak, jak je uvedl ve vyjádření zadavatel, nelze tyto prvky identifikovat jako podstatné odlišnosti, které by z pistolí činily vojenský materiál ve smyslu výkladu SDEU.“* Navrhovatel dodává, že pro posouzení využití výjimky dle § 29 odst. 1 písm. s) zákona se musí vycházet z toho, jaké vlastnosti jsou v současnosti obvyklým standardem v kategorii moderních služebních pistolí na služebních trzích v segmentech Military a Law Enforcement obecně. *„Jestliže požadované parametry představují běžný standard těchto trhů a jsou splnitelné více výrobci, nemůže být samotná existence takových požadavků důvodem pro vyloučení hospodářské soutěže a pro uplatnění výjimky z režimu zadávacího zákona.“* Navrhovatel shrnuje, že tvrzené prvky, které z předmětné zbraně, tj. pistole CZ P-10 C, mají dělat vojenský materiál, jsou dle něj *„zjevně účelové, mající za cíl uměle podřadit zbraň pod výjimku z režimu zadávacího zákona.“*

68. K nezbytnosti využití výjimky dle § 29 odst. 1 písm. s) zákona k ochraně podstatných bezpečnostních zájmů České republiky navrhovatel uvádí, že zadavatel a vybraný dodavatel směšují legitimní potřebu přezbrojení Armády ČR s nezbytností vyloučit hospodářskou soutěž, když odkazy na Strategii 2030, KVAČR 2035, závazky v rámci NATO apod. dokazují, že AČR potřebuje nové zbraně v určitém objemu a časovém horizontu, nikoliv však i to, že by tyto zbraně nemohly být pořízeny v zadávacím řízení, ani že by pouze přímé zadání jedné konkrétní společnosti bylo jediným prostředkem k ochraně podstatných bezpečnostních zájmů. Navrhovatel má za to, že pro aplikaci předmětné výjimky je nutné doložit, že podstatné bezpečnostní zájmy ČR nelze chránit jiným, méně radikálním způsobem, než je vyloučení hospodářské soutěže, což však zadavatel nedokládá. Navrhovatel poukazuje na to, že obdobné zbraně pro jiné ozbrojené složky byly v minulosti pořizovány v zadávacích řízeních (za splnění náročných technických a bezpečnostních požadavků, včetně vojenských nebo jim rovnocenných zkoušek). *»Ze zadávacích podmínek k veřejné zakázce na dodávku služebních pistolí pro Celní správu ČR („Nákup pistolí pro CS ČR 2018“, řízení ÚOHS sp. zn. S0408/2019/VZ), na kterou se navrhovatel odvolává, je evidentní, že programům těchto stejných „vojenských zkoušek“ jsou podrobovány i služební pistole pro ozbrojené bezpečnostní sbory. Z toho jasně vyplývá, že vlastnosti pistolí pro služební účely jsou srovnatelné, resp. totožné bez ohledu na typ konečného uživatele (Military vs. Law Enforcement) a že vysoké standardy lze uplatnit i v regulérním zadávacím řízení.«*

69. Dále navrhovatel jako přílohu svého vyjádření dokládá vyjádření tří výrobců zbraní – Carl Walther GmbH, GLOCK Ges.m.b.H. a Heckler&Koch GmbH – z nichž vyplývá, že mezi zbraněmi nejsou podstatné kvalitativní rozdíly v závislosti na tom, kdo je jejich zamýšleným uživatelem, resp. zda jsou určeny pro použití armádou, či nikoliv.

70. Dle navrhovatele obecné alianční závazky, zvýšené požadavky na počty vojáků či technologický rozvoj bez dalšího neprokazují, že právě u konkrétní veřejné zakázky na ruční zbraně je zadání mimo režim zákona nezbytné k ochraně podstatných bezpečnostních zájmů České republiky; zadavatel nepředkládá žádné odůvodnění pro tuto konkrétní rámcovou dohodu, omezuje se pouze na obecný časový tlak a politické deklarace, které judikatura ani odborná literatura nepovažují za dostačující pro vyloučení hospodářské soutěže. Současně dle navrhovatele zadavatel neprokazuje, že by postup v zadávacím řízení podle zákona vedl k nesplnění mezinárodních závazků (Capability Targets aj.), neboť chybí *„jakákoli analýza časového harmonogramu, odhad*

délky soutěže v obranném režimu, srovnání s jinými zakázkami nebo posouzení možností zrychlených a vyjednávacích řízení.“ Pouhé tvrzení, že bez využití předmětné výjimky by bylo plnění závazků ohroženo, bez konkrétních dat, analýz a srovnání dle navrhovatele nesplňuje požadavek na prokázání nezbytnosti a proporcionality.

71. Navrhovatel odmítá také argumentaci zaměřenou na bezpečnost dodávek a podporu domácího průmyslu, neboť dle navrhovatele skutečnost, že vybraný dodavatel vyrábí zbraně na území České republiky, nemůže sama o sobě odůvodnit obcházení pravidel pro zadávání veřejných zakázek. Bezpečnost dodávek lze dle navrhovatele adekvátně zohlednit prostřednictvím kvalifikačních a smluvních požadavků. Navrhovatel uvádí, že srovnatelné zakázky v zahraničí, resp. v jiných členských státech EU, jsou obvykle zadávány formou tendrů, tedy v zadávacím řízení – tyto jiné členské státy EU by mohly rovněž uvažovat o využití výjimky dle čl. 346 SFEU, avšak nečiní tak.

72. Navrhovatel dále uvádí, že samotná skutečnost, že jsou předmětem plnění veřejné zakázky zbraně, neznamená, že by účast zahraničních subjektů byla neslučitelná s bezpečnostními zájmy, neboť AČR ostatně běžně využívá zahraniční výzbroj; zadavatel dle navrhovatele neidentifikuje konkrétní hrozbu (např. závislost na dodavateli z rizikového státu či konkrétní geopolitické riziko), nýbrž odkazuje pouze na obecné „strategické riziko“. Navrhovatel přitom poukazuje na to, že zadavatel dlouhodobě pořizuje bojové letouny, vrtulníky, protiletadlové systémy či těžkou obrněnou techniku od zahraničních spojenců a obchodních partnerů, ačkoliv se jedná o materiál z hlediska obranyschopnosti státu výrazně „strategičtější“ než ruční palné zbraně.

73. K unifikaci zbraňové platformy navrhovatel uvádí, že požadavek na kompatibilitu se stávajícími zbraňovými systémy může být uveden v rámci technických podmínek v zadávacím řízení, není však důvodem pro úplnou rezignaci na soutěž.

74. Navrhovatel dodává, že mezinárodní závazky a politická očekávání NATO jsou obecné rámcové cíle v oblasti schopností, přičemž však nejsou bez dalšího důkazem, že konkrétní veřejnou zakázku nelze zadat dle zákona. *»Pouhé tvrzení, že „bez výjimky je plnění závazků ohroženo“, bez konkrétních dat, analýz a srovnání, nesplňuje požadavek na prokázání nezbytnosti a proporcionality.«*

75. Navrhovatel dále uvádí, že akceptace argumentů zadavatele a vybraného dodavatele by vedla k závěru, že prakticky jakákoliv zbrojní veřejná zakázka může být zadána mimo zadávací řízení, neboť vždy bude možné argumentovat, že bez ní je ohrožena obranyschopnost České republiky; takový výklad by však byl v rozporu s požadavkem na restriktivní výklad výjimky dle čl. 346 SFEU. Prokázání nezbytnosti postupu mimo zadávací řízení by dle navrhovatele vyžadovalo konkrétní analýzu stávajícího stavu výzbroje, jasné časové milníky, kdy dochází k reálnému ohrožení plnění úkolů, a důkaz, že soutěžní postup (včetně všech dostupných zrychlených a obranných procedur) by tento stav objektivně nezvládl řešit; toto však zadavatel nepředložil.

76. K negativnímu vlivu na hospodářskou soutěž na vnitřním trhu EU navrhovatel uvádí, že pistole CZ P-10 C, ale také útočné pušky CZ BREN 2, představují platformy, které výrobce využívá napříč svým portfoliem pro ozbrojené složky. *„Odlišnosti mezi jednotlivými verzemi se týkají zejména konfigurace, příslušenství, značení a zvolené normy ověření.“* Současně i příslušenství dodávané ke zbraním, například zaměřovače značky Aimpoint, představují dle navrhovatele produkty užívané nejen armádou, nýbrž i jinými bezpečnostními sbory, případně i v civilním sektoru

(sport, osobní obrana, lov). Dle navrhovatele proto nelze tvrdit, že by postup zadavatele neměl dopad na podmínky soutěže na vnitřním trhu s výrobky neurčenými výlučně pro vojenské účely, když rozsáhlý rámcový kontrakt na tyto zbraňové platformy a jejich příslušenství fakticky posiluje tržní postavení jednoho výrobce na celém trhu se zbraněmi a příslušenstvím.

77. Navrhovatel se dále vyjadřuje k odbornému posouzení VTÚ, s. p., odštěpný závod VTÚVM, ze dne 20. 9. 2019 (dále jen „posudek VTÚ“), kdy předně zdůrazňuje, že VTÚ je organizačně a ekonomicky provázán s resortem obrany (tedy zadavatelem); předmětné posouzení proto nelze dle navrhovatele chápat jako nezávislý a nestranný znalecký posudek v procesním smyslu. Posudek VTÚ má dle navrhovatele za cíl prokázat, že pistole CZ P-10 C 9×19 NATO a CZ P-10 F 9x19 NATO představují vojenský materiál ve smyslu čl. 346 SFEU a § 28 odst. 1 písm. n) zákona, avšak toto posouzení popisuje pouze dílčí úpravy v rámci jedné zbraňové platformy, aniž by prokázalo, že jde o samostatný výrobek speciálně navržený, vyvinutý nebo podstatně pozměněný výlučně pro vojenské účely, jak to požaduje § 28 odst. 1 písm. n) zákona a judikatura SDEU. Dle navrhovatele toto posouzení potvrzuje, že posuzované zbraně splňují vojenské normy a standardy a jsou plně způsobilé k použití v podmínkách AČR, což navrhovatel nezpochybňuje, avšak vyjadřuje názor, že to není pro účely tohoto správního řízení relevantní. Za podstatné navrhovatel považuje, že posudek VTÚ jasně neprokazuje, že by se jednalo o výrobek výlučně určený pro vojenské účely. Navrhovatel rovněž poukazuje na to, že posudek VTÚ je zaměřen výlučně na posuzované zbraně dodavatele a nesrovnává je systémově s jinými služebními pistolemi a puškami dostupnými na trhu, které jsou běžně nasazovány u jiných armád a policejních složek a rovněž plní vojenské i policejní standardy.

78. Závěrem navrhovatel uvádí, že setrvává na svém návrhu na uložení zákazu plnění smlouvy, neboť podmínky pro využití výjimky podle § 29 odst. 1 písm. s) zákona a čl. 346 odst. 1 písm. b) SFEU nebyly v projednávané věci splněny. Z podkladového materiálu dle navrhovatele nelze dovodit ani výlučně vojenský charakter dodávaného plnění na základě rámcové dohody, ani nezbytnost postupu mimo zadávací řízení k ochraně podstatných bezpečnostních zájmů, ani absenci nepříznivého vlivu na hospodářskou soutěž.

IV. ZÁVĚRY ÚŘADU

79. Úřad přezkoumal na základě § 248 a následujících ustanovení zákona případ ve všech vzájemných souvislostech a po zhodnocení všech podkladů a vyjádření účastníků správního řízení rozhodl o zamítnutí návrhu navrhovatele, neboť nebyly zjištěny důvody pro uložení nápravného opatření. Ke svému rozhodnutí Úřad uvádí následující skutečnosti.

Relevantní ustanovení zákona a dalších právních předpisů

80. Podle § 6 odst. 1 zákona musí zadavatel při postupu podle tohoto zákona dodržovat zásady transparentnosti a přiměřenosti.

81. Podle § 6 odst. 2 zákona musí zadavatel ve vztahu k dodavatelům dodržovat zásadu rovného zacházení a zákazu diskriminace.

82. Podle § 28 odst. 1 písm. n) zákona se pro účely zákona rozumí vojenským materiálem zbraně, střelivo a další materiál, který je speciálně určen, zkonstruován nebo přizpůsoben pro vojenské účely; seznam vojenského materiálu je uveden v příloze č. 1 k zákonu.

83. Podle § 29 odst. 1 písm. s) zákona zadavatel není povinen zadat veřejnou zakázku v zadávacím řízení, jde-li o veřejnou zakázku, jejímž předmětem je výroba vojenského materiálu nebo obchod

s ním, včetně přímo souvisejících služeb nebo stavebních prací, a tento postup je nezbytný k ochraně podstatných bezpečnostních zájmů České republiky, přičemž tento postup nesmí nepříznivě ovlivnit podmínky hospodářské soutěže na vnitřním trhu Evropské unie s výrobky, které nejsou určeny výlučně k vojenským účelům.

84. Podle § 250 odst. 2 zákona po uzavření smlouvy na veřejnou zakázku či rámcové dohody lze podat pouze návrh na uložení zákazu plnění smlouvy podle § 254, a to i bez předchozího podání námitek.

85. Podle § 254 odst. 3 zákona návrh doručí navrhovatel Úřadu a ve stejnopisu zadavateli do 30 dnů ode dne, kdy zadavatel uveřejnil oznámení o uzavření smlouvy způsobem podle § 212 odst. 2 s uvedením důvodu pro zadání veřejné zakázky bez uveřejnění oznámení o zahájení zadávacího řízení, předběžného oznámení nebo výzvy k podání nabídek ve zjednodušeném podlimitním řízení, nejpozději však do 6 měsíců od uzavření této smlouvy.

86. Podle § 265 písm. a) zákona Úřad návrh zamítne, pokud nebyly zjištěny důvody pro uložení nápravného opatření.

87. Podle bodu 1. přílohy č. 1 k zákonu náleží do seznamu vojenského materiálu podle § 28 odst. 1 písm. n) zákona ruční a lafetované střelné zbraně s výjimkou loveckých a sportovních zbraní: pušky, karabiny, revolvery, pistole, samopaly, kulomety a granátomety, plamenomety.

88. Podle § 3 odst. 1 zákona č. 119/2002 Sb., o střelných zbraních a střelivu, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o zbraních 2002“), se zbraně a střelivo podle tohoto zákona rozdělují na:

    a) zakázané zbraně a zakázané střelivo, kterými jsou zbraně kategorie A a zbraně kategorie A-I,

    b) zbraně podléhající povolení, kterými jsou zbraně kategorie B,

    c) zbraně podléhající ohlášení, kterými jsou zbraně kategorie C a zbraně kategorie C-I,

    d) ostatní zbraně, kterými jsou zbraně kategorie D, a

    e) střelivo, které není zakázané.

89. Podle § 3 odst. 3 zákona o zbraních 2002, věty první, v pochybnostech o zařazení typu zbraně nebo střeliva do kategorie podle § 4 až 7 rozhoduje Český úřad pro zkoušení zbraní a střeliva.

90. Podle § 4 odst. 1 zákona č. 90/2024 Sb., o zbraních a střelivu (dále jen „zákon o zbraních“) se zbraně dělí na zbraně

    a) kategorie R1, R2, R3 a R4, které podléhají registraci; zbraně kategorie R1 a R2 jsou zakázanými zbraněmi,

    b) kategorie P0, které podléhají ohlášení, a

    c) kategorie N0, které nepodléhají ohlášení.

91. Podle § 134 odst. 1 zákona o zbraních pokud nebylo možné vyřešit pochybnost o kategorii zbraně nebo střeliva postupem podle § 133 odst. 2, zařadí zbraň nebo střelivo do kategorie Český úřad pro zkoušení zbraní a střeliva opatřením obecné povahy o kategorizaci zbraně nebo střeliva.

92. Podle § 134 odst. 2 zákona o zbraních se v návrhu opatření obecné povahy o kategorizaci zbraně nebo střeliva a v opatření obecné povahy o kategorizaci zbraně nebo střeliva uvedou údaje o druhu zbraně nebo střeliva, jejich výrobci, ráži a modelu nebo výrobním provedení. Popis konstrukčních vlastností nebo funkčního principu zbraně nebo střeliva se v odůvodnění návrhu opatření obecné povahy o kategorizaci zbraně nebo střeliva a v opatření obecné povahy o kategorizaci zbraně nebo střeliva uvede pouze v rozsahu nezbytném pro zařazení zbraně nebo střeliva do kategorie.

93. Podle § 134 odst. 3 zákona o zbraních Český úřad pro zkoušení zbraní a střeliva při zařazení zbraně nebo střeliva do kategorie posoudí jejich konstrukční vlastnosti a funkční princip, označení identifikačními údaji a ověření a může si vyžádat vyjádření ministerstva za účelem posouzení zbraně, střeliva nebo regulované součásti zbraně z hlediska tohoto zákona a vnitřního pořádku nebo bezpečnosti.

94. Podle § 17 odst. 3 písm. e) zákona č. 156/2000 Sb., o ověřování střelných zbraní, střeliva a pyrotechnických předmětů, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o ověřování zbraní“) Český úřad pro zkoušení zbraní a střeliva rozhoduje o zařazení zbraně, stanovené součásti zbraně, střeliva nebo komponentu střeliva do kategorie zbraně nebo střeliva podle zákona o zbraních a střelivu.

95. Podle § 3 odst. 1 vyhlášky Ministerstva průmyslu a obchodu č. 369/2002 Sb., kterou se stanoví postup Českého úřadu pro zkoušení zbraní a střeliva při zařazování typu zbraně nebo střeliva do kategorie, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „vyhláška č. 369/2002 Sb.“), vychází Český úřad pro zkoušení zbraní a střeliva při zařazování typu zbraně nebo střeliva do kategorie z technických kritérií stanovených v § 3 až 7 zákona a v příloze zákona a dále zejména z dovoleného výrobního provedení zbraně nebo střeliva, funkčních a střeleckých charakteristik zbraně, vzhledu zbraně, roku vývoje nebo výroby zbraně, celkové délky zbraně, počtu nábojů v podávacím ústrojí zbraně, dosažené kinetické energie střely na ústí hlavně, napínací síly u mechanické zbraně, funkčního principu doplňku zbraně, druhu zápalu střeliva, použitého střeliva ve zbrani nebo druhu střely v náboji.

96. Podle § 3 odst. 2 vyhlášky č. 369/2002 Sb. Český úřad pro zkoušení zbraní a střeliva posoudí typ předložené zbraně nebo střeliva podle hledisek uvedených v odstavci 1 a vydá rozhodnutí o zařazení typu zbraně nebo střeliva do kategorie.

97. Podle § 2 odst. 1 písm. g) zákona č. 241/2000 Sb., o hospodářských opatřeních pro krizové stavy a o změně některých souvisejících zákonů, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o hospodářských opatřeních pro krizové stavy“) je mobilizační dodávkou nezbytná dodávka pro podporu ozbrojených sil a ozbrojených bezpečnostních sborů uskutečňovaná po vyhlášení stavu ohrožení státu a válečného stavu.

98. Podle § 14 odst. 1 zákona o hospodářských opatřeních pro krizové stavy je dodavatel mobilizační dodávky povinen přednostně plnit mobilizační dodávku a neprodleně informovat objednatele mobilizační dodávky o všech okolnostech, které by mohly přednostní plnění mobilizační dodávky ohrozit nebo znemožnit.

99. Podle § 346 odst. 1 písm. b) SFEU každý členský stát Evropské unie může učinit opatření, která považuje za nezbytná k ochraně podstatných zájmů své bezpečnosti a která jsou spjata s výrobou zbraní, střeliva a válečného materiálu nebo obchodem s nimi; tato opatření nesmí

nepříznivě ovlivnit podmínky hospodářské soutěže na vnitřním trhu s výrobky, které nejsou určeny výlučně k vojenským účelům.

Zjištěné skutečnosti

100. Z tabulky v čl. III odst. 6 rámcové dohody Úřad zjistil, že předmětem plnění dílčích dodávek na základě rámcové dohody mohou být mj.: pistole CZ P-10 C 9x19 NATO, označení technické dokumentace: TP-SHE-0201-18.

101. Z rozhodnutí č. 91-06754-19 ČÚZZS ze dne 10. 10. 2019, které nabylo právní moci dne 30. 10. 2019 (dále jen „rozhodnutí ČÚZZS“), vyplývá, že tímto rozhodnutím ČÚZZS rozhodl o zařazení zbraně – krátká samonabíjecí palná zbraň, vojenská samonabíjecí pistole CZ P-10 C ráže 9 x 19 NATO, včetně výrobních provedení: vojenská samonabíjecí pistole CZ P-10 C Tlum ráže 9 x 19 NATO, vojenská samonabíjecí pistole CZ P-10 F ráže 9 x 19 NATO a vojenská samonabíjecí pistole CZ P-10 F Tlum ráže 9 x 19 NATO, s označením technické dokumentace TP-SHE-0201-18 – do kategorie A. V odůvodnění předmětného rozhodnutí ČÚZZS uvedl, že „[n]*a základě výsledků provedených odborných činností bylo úřadem rozhodnuto, že předložený typ zbraně splňuje požadavky stanovené v § 4 písm. a) bod 1. zákona o zbraních. Rozhodnutí je vydáno pro krátkou samonabíjecí palnou zbraň, tj. pro samonabíjecí pistoli model CZ P-10 C ráže 9x19 NATO, včetně výrobních provedení. Pistole je svou charakteristikou určena pro vojenské účely*.“

Právní posouzení

102. V nyní projednávaném případě navrhovatel uvádí, že zadavatel se dopustil porušení zákona, když zadal veřejnou zakázku, resp. uzavřel rámcovou dohodu postupem mimo zadávací řízení s odkazem na obecnou výjimku podle § 29 odst. 1 písm. s) zákona, přičemž není splněna ani jedna ze tří podmínek pro postup dle předmětné výjimky. Navrhovatel se domáhá uložení zákazu plnění smlouvy (rámcové dohody) dle § 245 zákona. Zadavatel a vybraný dodavatel jsou naopak přesvědčeni, že postup zadavatele spočívající v zadání veřejné zakázky mimo zadávací řízení naplňuje podmínky stanovené v § 29 odst. 1 písm. s) zákona a zadavatel se tedy nedopustil porušení zákona.

103. Úřad nejprve uvádí, že je nesporné, že zadavatel uzavřel rámcovou dohodu s vybraným dodavatelem s odkazem na využití výjimky dle § 29 odst. 1 písm. s) zákona.

104. Dle § 29 odst. 1 písm. s) zákona není zadavatel povinen zadat veřejnou zakázku v zadávacím řízení, jde-li o veřejnou zakázku, jejímž předmětem je výroba vojenského materiálu nebo obchod s ním, a tento postup je nezbytný k ochraně podstatných bezpečnostních zájmů České republiky, přičemž tento postup nesmí nepříznivě ovlivnit podmínky hospodářské soutěže na vnitřním trhu Evropské unie s výrobky, které nejsou určeny výlučně k vojenským účelům. Dle § 28 odst. 1 písm. n) zákona se pro účely zákona rozumí vojenským materiálem zbraně, střelivo a další materiál, který je speciálně určen, zkonstruován nebo přizpůsoben pro vojenské účely, přičemž seznam vojenského materiálu je uveden v příloze č. 1 k zákonu. Dle bodu 1 přílohy č. 1 k zákonu náleží do seznamu vojenského materiálu podle § 28 odst. 1 písm. n) zákona ruční a lafetované střelné zbraně s výjimkou loveckých a sportovních zbraní, tj. pušky, karabiny, revolvery, pistole, samopaly, kulomety a granátomety, plamenomety.

105. K uvedené výjimce z povinnosti zadávat veřejnou zakázku v zadávacím řízení Úřad v obecné rovině uvádí, že uvedenou výjimku lze využít pouze v situaci, kdy dojde ke kumulativnímu naplnění tří podmínek: 1. je-li předmětem veřejné zakázky výroba vojenského materiálu nebo

obchod s ním, 2. je-li pořízení plnění této veřejné zakázky nezbytné k ochraně podstatných bezpečnostních zájmů České republiky, 3. a současně nesmí být ovlivněny podmínky hospodářské soutěže na vnitřním trhu Evropské unie s výrobky, které nejsou určeny výlučně k vojenským účelům.

106. Co se rozumí vojenským materiálem, je určeno v § 28 odst. 1 písm. n) zákona v návaznosti na přílohu č. 1 zákona (např. ruční a lafetované střelné zbraně s výjimkou loveckých a sportovních zbraní, jmenovitě např. pušky, pistole, samopaly). Dle § 28 odst. 1 písm. n) zákona se přitom má jednat o zbraně, střelivo a další materiál, který je speciálně určen, zkonstruován nebo přizpůsoben pro vojenské účely. Je tudíž nezbytné, aby předmět veřejné zakázky pořizovaný prostřednictvím této výjimky byl určen primárně a objektivně k vojenským účelům a sloužil k ochraně podstatných bezpečnostních zájmů státu. Pokud by se nejednalo o výlučně vojenský materiál a účel pro vojenské využití, pak v takovém případě nelze danou výjimku použít. Uvedená výjimka tedy nachází své uplatnění logicky především v případě veřejných zakázek v oblasti obrany a bezpečnosti.

107. Ustanovení § 29 odst. 1 písm. s) zákona přitom vychází z čl. 346 odst. 1 písm. b) SFEU (bývalý čl. 296 smlouvy o ES), dle nějž platí, že „*každý členský stát může učinit opatření, která považuje za nezbytná k ochraně podstatných zájmů své bezpečnosti a která jsou spjata s výrobou zbraní, střeliva a válečného materiálu nebo obchodem s nimi; tato opatření nesmí nepříznivě ovlivnit podmínky hospodářské soutěže na vnitřním trhu s výrobky, které nejsou určeny výlučně k vojenským účelům*.“ Dotčený vojenský materiál je potom vymezen v seznamu zbraní, střeliva a válečného materiálu přijatém rozhodnutím Rady 255/58 ze dne 15. 4. 1958 (k tomu Úřad dodává, že se jedná v podstatě o obdobný seznam vojenského materiálu, jako je uveden v příloze č. 1 k zákonu).

108. V tomto kontextu je možno odkázat primárně na rozhodovací praxi SDEU, týkající se využití výjimky vycházející z článku 346 odst. 1 písm. b) SFEU při zadávání veřejných zakázek. Relevantní je zejména rozsudek SDEU ve věci č. C-615/10 ze dne 7. 6. 2012, ve kterém je akcentován požadavek na objektivní vojenskou povahu pořizovaného plnění a v němž SDEU konstatoval, že příslušnou výjimku lze využít pouze v případě plnění, které má primárně vojenské využití, může se však jednat i o výrobky, které, přestože byly původně navrženy pro civilní použití, byly posléze podstatně pozměněny pro vojenské účely tak, aby mohly být využívány jako zbraně, střelivo či válečný materiál.

109. Dále Úřad odkazuje rovněž na rozsudek SDEU ve věci č. C-157/06 ze dne 2. 10. 2008, v němž SDEU k předmětné výjimce vycházející z článku 346 SFEU konstatoval, že nákup zařízení, jehož využití k vojenským účelům je málo pravděpodobné, nemůže být pod předmětnou výjimku podřazen a musí nezbytně splňovat pravidla pro zadávání veřejných zakázek. Rovněž v předmětném rozsudku SDEU s odkazem na svou dřívější judikaturu znovu zdůraznil, že každá výjimka z pravidel, jimiž má být zajištěna efektivita práv uznaných Smlouvou o ES v oblasti zadávání veřejných zakázek, musí být vykládána restriktivně, a důkazní břemeno ohledně toho, že výjimečné okolnosti odůvodňující výjimku skutečně existují, nese ten, kdo ji zamýšlí uplatňovat (viz rozsudky SDEU ve věci C-71/92 ze dne 17. 11. 1993, ve věci C-328/92 ze dne 3. 5. 1994 a ve věci C-337/05 ze dne 8. 4. 2008).

110. Při výkladu výjimky vycházející z článku 346 odst. 1 písm. b) SFEU je možno využít rovněž Interpretační sdělení Evropské komise (2006) 779 ze dne 7. 12. 2006, o uplatňování článku 296 smlouvy o ES s ohledem na zadávání zakázek v oblasti obrany (dále jen „interpretační sdělení

Komise“), které bylo přijato s cílem vyjasnit podmínky aplikace a zabránit zneužití tehdejšího článku 296 smlouvy o ES (dnes čl. 346 SFEU), z něhož vyplývá, že „[…] *jediným záměrem, který opravňuje k takové výjimce, je ochrana podstatných zájmů bezpečnosti členských států. Jiné zájmy, zejména průmyslové a hospodářské, nemohou jako takové opravňovat k výjimce na základě čl. 296 odst. 1 písm. b) Smlouvy o ES, i když jsou spojené s výrobou zbraní, střeliva a válečného materiálu nebo obchodem s nimi.*“ V interpretačním sdělení Komise je dále konstatováno, že „[…] *bezpečnostní zájmy členských států by se měly zároveň zvažovat z evropské perspektivy.* […] *Článek 296 Smlouvy o ES se navíc nevztahuje na ochranu všeobecných zájmů bezpečnosti, ale na ochranu podstatných zájmů bezpečnosti. Toto vymezení podtrhuje výjimečný charakter dané výjimky a jasně uvádí, že zvláštní vojenská povaha materiálu uvedeného na seznamu z roku 1958 sama o sobě nestačí k tomu, aby opravňovala k výjimce z pravidel EU pro zadávání zakázek.*“ V interpretačním sdělení Komise se dále uvádí, že »[…] *ustanovení čl. 296 odst. 1 písm. b) Smlouvy o ES zároveň stanoví, že opatření přijatá podle tohoto článku „nesmí nepříznivě ovlivnit podmínky hospodářské soutěže na společném trhu s výrobky, které nejsou určeny výlučně k vojenským účelům“. V rámci zadávání zakázek v oblasti obrany se to může týkat kompenzací, a to zejména nepřímých nevojenských kompenzací* [tzv. offsetů; pozn. Úřadu]. *Členské státy se proto musí ujistit, že dohody o kompenzacích týkající se zakázek v oblasti obrany, na něž se vztahuje čl. 296 odst. 1 písm. b), se řídí tímto ustanovením*.«

111. Úřad se tedy v předmětném případě zaměřil na posouzení, zda zadavatel postupoval v souvislosti s uzavřením rámcové dohody v souladu se zákonem, když zahájil postup směřující k zadání veřejné zakázky s odkazem na obecnou výjimku dle § 29 odst. 1 písm. s) zákona, resp. zda jsou kumulativně splněny všechny tři podmínky předvídané citovaným ustanovením zákona. Jinými slovy, zda se v případě předmětu veřejné zakázky, resp. rámcové dohody jedná o výrobu nebo obchod s vojenským materiálem ve smyslu § 28 odst. 1 písm. n) zákona, současně zda je pořízení plnění této veřejné zakázky na základě rámcové dohody nezbytné k ochraně podstatných bezpečnostních zájmů České republiky a konečně, zda nebudou v důsledku zadání předmětné veřejné zakázky, resp. uzavření rámcové dohody ovlivněny podmínky hospodářské soutěže na vnitřním trhu Evropské unie s výrobky, které nejsou určeny výlučně k vojenským účelům. Úřad při posouzení šetřeného případu vycházel z rozhodovací praxe jak SDEU, tak Úřadu.

K povaze předmětu veřejné zakázky

112. Úřad předně uvádí, že předmětem plnění veřejné zakázky jsou dle čl. III odst. 6 rámcové dohody celkem tři druhy zbraní – útočné pušky CZ BREN 2 (v různých variantách), podvěsné granátomety a pistole CZ P-10 C 9x19 NATO, a dále různé příslušenství k těmto zbraním (přepravní obaly, sady náhradních dílů a podobně). Navrhovatel přitom nezpochybňuje, že vojenským materiálem ve smyslu § 28 odst. 1 písm. n) zákona jsou pušky CZ BREN 2 a podvěsné granátomety; sporným je tak pouze to, zda jsou vojenským materiálem též pistole CZ P-10 C 9x19 NATO[5].

113. K tomu Úřad uvádí, že podle § 28 odst. 1 písm. n) zákona se pro účely zákona rozumí vojenským materiálem zbraně, střelivo a další materiál, který je speciálně určen, zkonstruován nebo přizpůsoben pro vojenské účely; seznam vojenského materiálu je uveden v příloze č. 1 k tomuto zákonu. Podle bodu (resp. kategorie) 1. přílohy č. 1 k zákonu náleží do seznamu vojenského

[5] Úřad na tomto místě považuje za vhodné uvést, že přestože účastníci správního řízení ve svých vyjádřeních mluví o pistolích „CZ P-10 C“, které jsou dodávány na základě rámcové dohody, přesná identifikace dotčených zbraní, jež jsou předmětem rámcové dohody, jsou dle článku III. odstavce 6 rámcové dohody pistole „CZ P-10 C 9x19 NATO“.

materiálu podle § 28 odst. 1 písm. n) zákona ruční a lafetované střelné zbraně s výjimkou loveckých a sportovních zbraní: pušky, karabiny, revolvery, pistole, samopaly, kulomety a granátomety, plamenomety. Z uvedeného je tedy zjevné, že zákon výslovně pracuje s tím, že pušky a pistole jsou (mohou být) vojenským materiálem.

114. Úřad při posouzení, zda lze považovat pistole CZ P-10 C 9x19 NATO, jež jsou předmětem rámcové dohody, za vojenský materiál ve smyslu § 28 odst. 1 písm. n) zákona, vycházel z pravomocného rozhodnutí ČÚZZS. K tomu Úřad dodává, že dle § 3 odst. 3 zákona o zbraních 2002, věty první, v pochybnostech o zařazení typu zbraně nebo střeliva do kategorie podle § 3 odst. 1 zákona o zbraních rozhoduje Český úřad pro zkoušení zbraní a střeliva (Úřad dodává, že v zákoně o zbraních, jež nabyl účinnosti až 1. 1. 2026, tedy několik měsíců po uzavření rámcové dohody, je obdobná úprava obsažena v § 134). Současně z § 17 odst. 3 písm. e) zákona o ověřování zbraní vyplývá, že Český úřad pro zkoušení zbraní a střeliva rozhoduje o zařazení zbraně, stanovené součásti zbraně, střeliva nebo komponentu střeliva do kategorie zbraně nebo střeliva podle zákona o zbraních a střelivu. Český úřad pro zkoušení zbraní a střeliva pak při zařazování typu zbraně do kategorie ve smyslu zákona o zbraních vychází podle § 3 odst. 1 vyhlášky č. 369/2002 Sb. z technických kritérií zbraně a dále zejména z funkčních a střeleckých charakteristik zbraně, vzhledu zbraně, celkové délky zbraně, počtu nábojů v podávacím ústrojí zbraně, dosažené kinetické energie střely na ústí hlavně, funkčního principu doplňku zbraně, druhu zápalu střeliva, použitého střeliva ve zbrani, či druhu střely v náboji.

115. Úřad konstatuje, že vzhledem ke skutečnosti, že Český úřad pro zkoušení zbraní a střeliva vydal v rámci své zákonem svěřené pravomoci rozhodnutí ČÚZZS, kterým na základě posouzení zařadil mj. pistoli CZ P-10 C 9x19 NATO do kategorie A dle § 4 písm. a) bod 1. zákona o zbraních 2002, tedy mezi zakázané zbraně, je rozhodnutí ČÚZZS ve smyslu § 73 odst. 2 správního řádu závazné pro všechny správní orgány, tedy i pro Úřad, který byl povinen z něj vycházet při posouzení otázky oprávněnosti postupu zadavatele v souvislosti s uzavřením rámcové dohody, resp. zda byla v šetřeném případě splněna první podmínka výjimky dle § 29 odst. 1 písm. s) zákona. V odůvodnění rozhodnutí ČÚZZS je výslovně konstatováno, že posuzovaná pistole je svou charakteristikou určena pro vojenské účely a že je určena pro střelbu vojenského střeliva – nábojů 9 x 19 NATO, jež mají sice shodné rozměry jako civilní ráže 9 mm Luger, avšak odlišné balistické hodnoty a úsťovou energii střely většího rozsahu (542-814 J). Dle Českého úřadu pro zkoušení zbraní a střeliv se tedy nejedná o střelivo pro civilní použití do obranných pistolí, nýbrž o střelivo s vyšší energií střel, určené pro samopaly a vojenské pistole. Úřad tedy konstatuje, že v předmětném případě Český úřad pro zkoušení zbraní a střeliva na základě posouzení pistolí CZ P-10 C 9x19 NATO (a rovněž CZ P-10 F 9x19 NATO, jež však nejsou předmětem plnění rámcové dohody) autoritativně konstatoval, že se jedná o zbraně kategorie A dle zákona o zbraních 2002, které nejsou ověřeny pro civilní použití; z odůvodnění předmětného rozhodnutí pak vyplývá, že do kategorie A byly zbraně zařazeny proto, že se jedná o zbraně vojenské, resp. určené pro vojenské účely.

116. Pouze pro úplnost Úřad uvádí, že nepřehlédl, že ode dne vydání rozhodnutí ČÚZZS došlo ke změně legislativy týkající se střelných zbraní a střeliva. Zákon o zbraních 2002 byl po vydání rozhodnutí ČÚZZS novelizován zákonem č. 13/2021 Sb., přičemž v této novelizované podobě byl právním předpisem účinným ke dni uzavření rámcové dohody. Dne 1. 1. 2026 pak nabyl účinnosti zcela nový právní předpis – zákon o zbraních. Úřad uvádí, že § 4 odst. 1 zákona o zbraních mění označení kategorií zbraní, přičemž dosavadní kategorii A odpovídá nově kategorie R1. Dle Úřadu je však pro posouzení věci podstatné, že z odůvodnění rozhodnutí ČÚZZS vyplývá, že se

v případě pistole CZ P-10 C 9x19 NATO jedná o zbraň, jež „*je svou charakteristikou určena pro vojenské účely*.“ Úřad konstatuje, že rozhodnutí ČÚZZS má deklaratorní povahu, tzn. pouze osvědčuje určitý objektivně zjistitelný stav. Jinými slovy, Český úřad pro zkoušení zbraní a střeliva zařadil pistoli CZ P-10 C 9x19 NATO do kategorie A proto, že představují vojenský materiál; nelze naopak říci, že by tato pistole byla vojenským materiálem jen proto, že byla rozhodnutím ČÚZZS zařazena do kategorie A. I kdyby tak podle současné právní úpravy mělo dojít k zařazení pistole CZ P-10 C 9x19 NATO do jiné kategorie než R1 dle zákona o zbraních, na charakter těchto pistolí jako vojenského materiálu to dle Úřadu nemá žádný vliv. Úřad nepřehlédl argumentaci navrhovatele, že zákon o zbraních 2002 se nevztahuje (není-li výslovně pro konkrétní případy v citovaném zákoně stanoveno jinak) na zbraně, střelivo a munici, které jsou nabývány nebo drženy ve výzbroji ozbrojenými silami České republiky, Vojenskou policií a bezpečnostními sbory, a že dva technicky totožné výrobky mohou být zařazeny do různých kategorií dle zákona o zbraních nikoliv na základě rozdílů v konstrukci, nýbrž pouze na základě volby jiného režimu ověření. Úřad však nemůže přisvědčit názoru navrhovatele, že by byla pistole CZ P-10 C 9x19 NATO Českým úřadem pro zkoušení zbraní a střeliva do kategorie A zařazena pouze účelově, kvůli zvolenému režimu ověření, resp. absenci civilního ověření; Český úřad pro zkoušení zbraní a střeliva totiž zařazení této zbraně do kategorie A neodůvodnil pouze absencí ověření pro civilní použití, nýbrž především konkrétními technickými vlastnostmi posuzované zbraně.

117. Závěr o vojenském charakteru pistole CZ P-10 C 9x19 NATO podporuje dle Úřadu i posudek VTÚ. Úřad samozřejmě nemůže pominout, že je Vojenský technický ústav, s. p., organizačně a ekonomicky provázán s resortem obrany (tedy zadavatelem), což namítá i navrhovatel, pročež není žádoucí, aby jeho závěry byly nosnými důkazy pro rozhodnutí, nýbrž by měly být využity spíše jen podpůrně. Úřad však konstatuje, že závěry uvedené v posudku VTÚ jsou ve shodě se závěry uvedenými v rozhodnutí ČÚZZS, a v tomto smyslu tedy Úřad nemá důvod pochybovat o relevanci závěrů uvedených v posudku VTÚ, tedy že v případě pistolí CZ P-10 C 9x19 NATO se skutečně jedná o zbraně, které jsou vyvíjeny, vyráběny a rovněž ověřovány jako produkty určené výhradně pro ozbrojené složky, nejsou určené pro civilní trh (ani je na něm nelze nabízet) a od pistolí modelové řady CZ P-10 C určených pro civilní trh se zásadním způsobem odlišují. K argumentu navrhovatele, že posudek VTÚ je zaměřen výlučně na posuzované zbraně dodávané vybraným dodavatelem a neobsahuje srovnání s jinými zbraněmi dostupnými na trhu, Úřad uvádí, že takovou komparaci nepovažuje za nezbytnou, neboť předmětem posuzování v šetřeném případě jsou pouze pistole CZ P-10 C 9x19 NATO; vlastnosti jiných zbraní dostupných na trhu nemají dle Úřadu na posouzení povahy pistolí CZ P-10 C 9x19 NATO vliv.

118. Zadavatel k podmínce vojenského materiálu jako předmětu plnění rovněž odkazuje na stanovisko SOPS, v němž je uvedeno, že předmět plnění na základě rámcové dohody lze považovat za vojenský materiál strategického významu. Úřad přisvědčuje navrhovateli v tom smyslu, že toto stanovisko představuje interní posouzení v rámci resortu obrany (tj. zadavatele) přičemž jej (bez dalšího) není možné považovat za nestranný posudek ve vztahu k naplnění definice vojenského materiálu; nicméně z předloženého stanoviska SOPS nevyplývá ani opačný závěr, tj. že by předmět plnění na základě rámcové dohody vojenským materiálem nebyl. Závěr o vojenském charakteru předmětu plnění, resp. pistolí CZ P-10 C 9x19 NATO Úřad dovozuje zejména z rozhodnutí ČÚZZS nikoli výlučně ze stanoviska SOPS.

119. K argumentu navrhovatele, že pistole CZ P-10 C není zbraní zamýšlenou výlučně pro vojenské účely, neboť se primárně jedná o zbraň určenou k osobní obraně, případně určenou ke služebním

účelům, jež byla vyvinuta a je distribuována primárně jako civilní/komerční duty pistol, kterou používají vedle AČR také Policie České republiky, Celní správa České republiky či Vězeňská služba České republiky, Úřad uvádí, že nezpochybňuje existenci pistolí s označením CZ P-10 C, které jsou nabízeny na civilním trhu (včetně oficiální internetové stránky vybraného dodavatele), případně dodávány jiným bezpečnostním sborům; dle názoru Úřadu se však v projednávaném případě nejedná o tentýž výrobek. Předmětem plnění na základě rámcové dohody jsou mj. pistole CZ P-10 C 9x19 NATO, které se konstrukčně liší od jejich civilních verzí určených pro civilní trh. Jak vyplývá z vyjádření vybraného dodavatele k návrhu, vojenské provedení pistole CZ P-10 C 9x19 NATO se od civilní verze liší mj. postupem při výrobě hlavně, jež je u vojenského provedení navržena tak, aby bylo sníženo riziko nepodání náboje a zvýšila se spolehlivost se subsonickou, speciální i konvenční vojenskou municí. U vojenského provedení pistole s rozhraním pro tlumič výstřelu jsou dle vybraného dodavatele v porovnání se standardním civilním provedením odlišné tolerance, zajišťující pevnější spojení s tlumičem. Zásobníky jsou pak dle vybraného dodavatele u vojenského provedení opatřeny dny z duralové slitiny s tvrdým eloxováním splňujícím vojenské požadavky na pádovou odolnost; tato sestava zásobníku na civilním trhu vůbec nabízena není. Tyto technické rozdíly dle Úřadu korespondují s výše uvedenými závěry, zejména se závěry Českého úřadu pro zkoušení zbraní a střeliva, který rozhodnutím ČÚZZS výslovně kategorizoval pistoli CZ P-10 C 9x19 NATO jako zbraň kategorie A ve smyslu zákona o zbraních 2002, tj. jako zbraň zakázanou. Úřad tedy uvádí, že skutečnost, že existují jiné varianty pistole označené „CZ P-10 C“, které jsou dostupné, volně obchodovatelné a distribuovatelné na civilním trhu, nemění nic na vojenském charakteru varianty pistolí s označením CZ P-10 C 9x19 NATO, jež jsou předmětem rámcové dohody. Shodně jako v rozhodnutí S0105/2019 Úřad zdůrazňuje, že pro výsledné posouzení, zda se jedná o vojenský materiál, nehraje obchodní označení předmětných zbraní žádnou roli; rozhodující jsou konkrétní technické a konstrukční vlastnosti.

120. Úřad má rovněž za to, že pistole CZ P-10 C 9x19 NATO nelze považovat ani za výrobek dvojího užití, neboť ani v případě, že by tyto zbraně hypoteticky využívala jiná ozbrojená složka než AČR (např. specializované jednotky Policie České republiky), by se dle Úřadu nic nezměnilo na jejich (objektivní) vojenské povaze a charakteru, který Úřad dovodil výše v odůvodnění tohoto rozhodnutí. Úřad nepopírá, že v krizové situaci či v době zvýšených bezpečnostních rizik, kdy nepostačí užití běžných služebních zbraní, kterými jsou primárně příslušníci ozbrojených složek vybaveni, může dojít k pořízení či nasazení zbraní vyšší účinnosti (útočných pušek) i jinými ozbrojenými složkami. Tato okolnost však dle Úřadu nemění skutečnost, že posuzované pistole CZ P-10 C 9x19 NATO jsou vyvíjeny a konstruovány pro vojenské účely a představují vojenský materiál ve smyslu zákona. Dle Úřadu je však v posuzovaném případě rozhodující, že varianta pistole CZ P-10 C 9x19 NATO, jež je předmětem plnění rámcové dohody, byla rozhodnutím ČÚZZS zařazena do kategorie A ve smyslu zákona o zbraních 2002 a vykazuje takové konstrukční a technické rozdíly, které ji odlišují od civilních variant daných pistolí, které jsou právě díky těmto odlišnostem volně obchodovatelné na civilních trzích. Tyto rozdíly jsou způsobilé zapříčinit jejich rozdílnou kategorizaci dle zákona o zbraních, s níž jsou spojeny zcela odlišné režimy pro jednotlivé verze zbraní na trhu zbraní a dopady na z toho vyplývající právní vztahy (jiné cílové skupiny zákazníků, odlišné podmínky nabývání a nakládání se zbraněmi, režimy při vývozu zbraní aj.).

121. Navrhovatel ve vyjádření k podkladům uvádí, že zadavatel uvedl jako specificky vojenskou vlastnost pistole povrchovou úpravu zajištující odolnost zbraní vůči bojovým otravným látkám a následkům jaderného výbuchu a splňující požadavky na možnost provedení odmořování a dekontaminace při použití zbraní hromadného ničení, přičemž dle navrhovatele tuto vlastnost

mají i jiné pistole, včetně těch určených k nevojenským účelům (CZ 75 DC, Glock a CZ P-10 C ve verzi pro Celní správu České republiky). Úřad nicméně uvádí, že povrchová úprava rozhodně není jediným rozdílem posuzované pistole CZ P-10 C 9x19 NATO oproti civilní verzi pistole CZ P-10 C; z výše uvedených podkladů (z rozhodnutí ČÚZZS, posudku VTÚ a vyjádření vybraného dodavatele) naopak vyplývá, že se tyto rozdíly týkají celé řady technických a konstrukčních vlastností, včetně konstrukce hlavně pistole, zásobníků, schopnosti používat vojenské střelivo, nikoli pouze povrchové úpravy. Úřad má proto za prokázané, že odlišnosti mezi civilní verzí pistole CZ P-10 C a vojenskou pistolí CZ P-10 C 9x19 NATO nejsou jen „*zjevně účelové, mající za cíl uměle podřadit zbraň pod výjimku z režimu zadávacího zákona*“, jak uvádí navrhovatel, ale mají objektivní základ. Úřad přitom opětovně upozorňuje, že skutečnost, že některé ozbrojené bezpečnostní složky či jiné ozbrojené síly České republiky mohou za určitých okolností disponovat zbraněmi, které jsou zařazeny do kategorie A ve smyslu zákona o zbraních 2002, resp. R1 ve smyslu zákona o zbraních, není dle Úřadu pro posouzení šetřené věci rozhodná. Klíčové v šetřeném případě dle názoru Úřadu je, že posuzované pistole CZ P-10 C 9x19 NATO jsou na základě své kategorizace a technicko-konstrukčních vlastností zbraněmi na civilním trhu nedostupnými a slouží primárně k plnění vojenských úkolů.

122. Navrhovatel ve vyjádření k podkladům rozhodnutí předložil Úřadu vyjádření tří výrobců zbraní – Carl Walther GmbH, GLOCK Ges.m.b.H. a Heckler&Koch GmbH. Výrobce Carl Walther GmbH uvádí, že nepoužívá ve své výrobě různé standardy kvality a služební zbraně a jejich komerční odvozeniny jsou ve svých vlastnostech identické. Z vyjádření výrobce GLOCK Ges.m.b.H vyplývá, že nerozlišuje mezi produkty pro policejní a obranné složky a v produktech, provedeních, výrobě, kontrolních procesech či standardech NATO neexistuje rozdíl v závislosti na tom, kdo je koncový uživatel. Z vyjádření výrobce GLOCK Ges.m.b.H. pak vyplývá, že tento výrobce uplatňuje velmi přísná výrobní pravidla u všech svých produktů bez ohledu na jejich koncového uživatele. Dle Úřadu však tato vyjádření nejsou relevantní k šetřené rámcové dohodě, neboť neprokazují, že by se v případě pistole CZ P-10 C 9x19 NATO nejednalo o vojenský materiál ve smyslu § 28 odst. 1 písm. n) zákona. Úřad současně upozorňuje na zásadu koncentrace řízení, vyjádřenou v ustanovení § 251 odst. 5 zákona, dle níž v řízení zahájeném na návrh mohou účastníci řízení navrhovat důkazy, uvádět skutečnosti a činit jiné návrhy nejpozději ve lhůtě 15 dnů ode dne doručení oznámení o zahájení řízení, přičemž k později uvedeným skutečnostem, návrhům důkazů a jiným návrhům Úřad nepřihlíží s výjimkou skutečností, návrhů důkazů a jiných návrhů, jimiž má být zpochybněna věrohodnost podkladů pro vydání rozhodnutí. Citované dokumenty, jež navrhovatel přiložil k vyjádření k podkladům rozhodnutí, dle Úřadu přitom nepředstavují nové skutečnosti, návrhy důkazů ani jiné návrhy, jimiž má být zpochybněna věrohodnost podkladů pro vydání rozhodnutí (a ani navrhovatel je takto neoznačuje); Úřad k těmto dokumentům proto není ani oprávněn přihlížet.

123. Úřad se nemůže ztotožnit ani s tvrzením navrhovatele, že „jednak je s jistotou možné říct, že pro alespoň část dodávaných zbraní by bylo možné v případě pozdějšího prodeje Armádou ČR najít kupující na civilním trhu, a dále pak též pro alespoň část dodávaných zbraní na civilním trhu existují civilní možnosti použití“. Úřad na základě výše uvedeného naopak dospěl k závěru, že pistole CZ P-10 C 9x19 NATO nejsou pro civilní použití uzpůsobeny, neboť byly vyvinuty a konstruovány jako zbraně určené pro vojenské účely a pro použití vojenského střeliva; jejich případný prodej na civilním trhu je dle platné právní úpravy zakázán. Případné úvahy o budoucím civilním využití či prodeji těchto zbraní proto nemohou dle Úřadu nijak ovlivnit závěr o jejich povaze jako vojenského materiálu ve smyslu § 28 odst. 1 písm. n) zákona.

124. Úřad pouze pro úplnost uvádí, že mu je známo, že rozhodnutí ČÚZZS není znaleckým posudkem. Úřad však konstatuje, že dle § 56 správního řádu správní orgán usnesením ustanoví znalce tehdy, pokud odborné posouzení skutečností nelze opatřit od jiného správního orgánu. V projednávaném případě Úřad již ze své úřední činnosti disponoval rozhodnutím správního orgánu, který nepochybně disponuje dostatečnými odbornými znalostmi, neboť se posuzováním střelných zbraní a střeliva zabývá v rámci své úřední činnosti. Úřad proto nepovažoval za potřebné ani důvodné nechat si zpracovat znalecký posudek ve vztahu k posouzení povahy dodávaných zbraní na základě rámcové dohody, resp. pistole CZ P-10 C 9x19 NATO, neboť má za to, že v předmětném případě byl v souladu s § 3 správního řádu zjištěn stav věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti.

125. Na základě výše uvedených podkladů tedy Úřad dospěl k závěru, že se v případě pistole CZ P-10 C 9x19 NATO jedná o vojenský materiál ve smyslu § 28 odst. 1 písm. n) zákona. K tomu Úřad současně dodává, že naplnění podmínky, aby se jednalo o vojenský materiál, nelze vykládat způsobem, že by takové plnění mohlo být využíváno výlučně AČR. Nelze totiž přehlédnout, že definice pojmu vojenský materiál není v zákoně spojována pouze s postupem zadavatele na základě výjimky dle § 29 písm. s) zákona, ale vojenský materiál [dle totožné definice v § 28 odst. 1 písm. n) zákona] je možno poptávat např. i postupem dle § 187 odst. 1 písm. a) zákona, přičemž zadavatelem v tomto případě nemusí být výlučně Ministerstvo obrany (pro potřeby AČR). Naplnění podmínky v podobě výroby nebo obchodu s vojenským materiálem je jedním z předpokladů pro možnost aplikace výjimky dle § 29 písm. s) zákona, a protože se jedná v tomto případě o výjimku, k podmínce výroby nebo obchodu s vojenským materiálem pak přistupují i další zákonné podmínky, které musí zadavatel splnit, aby mohl veřejnou zakázku zadat mimo zadávací řízení.

126. Úřad přitom nikterak nezpochybňuje skutečnost, že zadavatel měl v tomto případě možnost předmět rámcové dohody poptávat i v zadávacím řízení, tj. soutěžit otevřenějším způsobem a získat tak příp. i nabídky od jiných dodavatelů zbraní, nicméně pokud zadavatel splní podmínky stanovené zákonem pro naplnění výjimky ve smyslu § 29 písm. s) zákona, umožňuje zadavateli zákon pořídit dané plnění bez zadávacího řízení, resp. není povinen zadat veřejnou zakázku v zadávacím řízení. Jak přitom Úřad popsal a odůvodnil výše v odůvodnění tohoto rozhodnutí, v předmětném případě je splněna první podmínka pro postup dle citovaného ustanovení zákona, tj. podmínka, že předmětem veřejné zakázky musí být výroba vojenského materiálu nebo obchod s ním, kdy vojenský materiál je definován v § 28 odst. 1 písm. n) zákona, neboť se jedná o zbraně, jejichž využití k jiným než vojenským účelům je zákonem zakázáno, jelikož jsou oproti civilním verzím těchto zbraní navržené a zkonstruované speciálně tak, aby jejich účinek odpovídal vojenským požadavkům na účinnost a spolehlivost. Taktéž skutečnost, že zadavatel může v jiných případech pořizovat vojenský materiál v zadávacích řízeních, ačkoli by předmětné výjimky mohl využít pro tyto dodávky, nelze považovat za překážku pro postup zadavatele v právě šetřeném případě. Je totiž zcela na uvážení zadavatele, zda předmětnou výjimku v konkrétním případě využije, či nikoli, resp. jakým způsobem přistoupí k zajištění nákupu takového plnění, přičemž při aplikaci výjimky si musí být vědom toho, že pro možnost jejího využití je třeba kumulativního splnění všech podmínek, které zákon stanovuje.

127. Úřad tedy vzhledem k výše uvedeným skutečnostem konstatuje, že první podmínka umožňující využití výjimky ve smyslu § 29 odst. 1 písm. s) zákona byla v daném případě splněna, neboť předmětem veřejné zakázky je obchod s vojenským materiálem ve smyslu § 28 odst. 1 písm. n) zákona.

K nezbytnosti postupu k ochraně podstatných bezpečnostních zájmů České republiky

128. Úřad dále přistoupil k posouzení, zda byl postup zadavatele v souvislosti s uzavřením rámcové dohody nezbytný k ochraně podstatných bezpečnostních zájmů České republiky. Úřad předesílá, že není v jeho kompetencích určovat, co tyto podstatné bezpečnostní zájmy České republiky (konkrétně) představuje; ohledně výkladu tohoto pojmu tak Úřad vycházel ze strategických dokumentů přijatých orgány výkonné moci České republiky, které jsou způsobilé definovat bezpečnostní zájmy České republiky, neboť jak vyplývá z článku 346 odst. 1 písm. b) SFEU, je definice těchto zájmů v kompetenci členských států. Těmito dokumenty byly KVAČR 2035, Bezpečnostní strategie České republiky 2023 a Strategie 2030, na které se odkazuje zadavatel.

129. Úřad uvádí, že v obecné rovině souhlasí s názorem navrhovatele, že pro splnění druhé podmínky aplikace výjimky dle § 29 odst. 1 písm. s) zákona je potřeba prokázat nikoliv pouze nezbytnost předmětu plnění veřejné zakázky k ochraně podstatných bezpečnostních zájmů České republiky, nýbrž nezbytnost samotného postupu při zadávání veřejné zakázky k ochraně těchto zájmů. Zatímco samotnou potřebu akvizice ručních zbraní pro AČR nezpochybňuje ani navrhovatel, spornou otázkou je, zda bylo v šetřeném případě opodstatněné, aby zadavatel v souvislosti s uzavřením rámcové dohody postupoval mimo zadávací řízení.

130. Z KVAČR 2035 dle Úřadu nepochybně vyplývá, že je podstatným bezpečnostním zájmem České republiky posilovat své obranné schopnosti. Posilování obranných schopností dle Úřadu jistě může být prováděno mj. vyzbrojením příslušníků AČR moderními ručními zbraněmi; samotný postup při zadávání veřejné zakázky mimo zadávací řízení s využitím výjimky dle § 29 odst. 1 písm. s) zákona však dle Úřadu pouze takto formulovaným zájmem – tedy posilováním obranných schopností České republiky – odůvodnit nestačí. Úřad v této souvislosti upozorňuje na své předchozí rozhodnutí S0468/2025 (potvrzené rozhodnutím předsedy Úřadu č. j. ÚOHS-41115/2025/162, sp. zn. ÚOHS-R0127/2025/VZ, ze dne 6. 11. 2025), v němž Úřad mj. konstatoval: „*Nelze přisvědčit názoru zadavatele, podle kterého by naplnění podmínky 2) spočívalo toliko na předmětu plnění veřejné zakázky v tom smyslu, že by tento předmět plnění musel být nezbytný k ochraně podstatných bezpečnostních zájmů České republiky.* [...] *Ze znění ustanovení § 29 odst. 1 písm. s) zákona jednoznačně vyplývá, že podmínka 2) spočívá v tom, že postup zadavatele mimo zadávací řízení je nezbytný k ochraně podstatných bezpečnostních zájmů České republiky, jinými slovy řečeno podmínka 2) je splněna tehdy, kdy s ohledem na ochranu podstatných bezpečnostních zájmů České republiky nelze provést řádné zadávací řízení. Připuštění výkladu, který prezentuje zadavatel, by ve svém důsledku znamenalo, že by došlo k až absurdnímu rozšíření možných situací, ve kterých by byla daná výjimka uplatnitelná (v podstatě na jakýkoli vojenský materiál, jehož pořízení je nezbytné pro ochranu podstatných bezpečnostních zájmů České republiky, což bude v důsledku zřejmě veškerý státem pořizovaný vojenský materiál).*“ Úřad se tedy dále zabýval otázkou, zda bylo v šetřeném případě nezbytné, aby zadavatel uzavíral rámcovou dohodu postupem mimo zadávací řízení.

131. V Bezpečnostní strategii České republiky 2023 je uvedeno následující: „Nezastupitelnou roli v obranném úsilí má průmyslová základna, a především domácí obranný průmysl. Průmyslové kapacity a technologické inovace patří mezi základní předpoklady obranyschopnosti. Podpora dodávek materiálu ze strany českého obranného a bezpečnostního průmyslu pro potřeby ozbrojených sil a dalších bezpečnostních složek je nezbytným opatřením k prosazování bezpečnostních zájmů Česka.“ Toto poměrně obecné konstatování, že podpora dodávek materiálu ze strany českého obranného a bezpečnostního průmyslu je nezbytným opatřením k prosazování

bezpečnostních zájmů České republiky, je podrobněji rozvíjeno ve Strategii 2030. Zde je ohledně podpory tuzemského obranného průmyslu uvedeno mj. následující:

> *„Z hlediska průmyslových schopností ministerstvo hledá cesty, jak dosáhnout technologické vybavenosti české obranně-průmyslové základny potřebné pro dosažení plánovaných schopností ozbrojených sil ČR. Silný obranný průmysl poskytuje každému státu klíčovou komponentu obranyschopnosti – vojensko-technologickou základnu a bezpečnost dodávek. Čím více se stát spoléhá na import zbraňových systémů ze zahraničí, tím méně jistoty má, že je plně připraven na obranu země v případě krize. Proto u zakázek dodávaných ze zahraničí požaduje ministerstvo maximální možné zapojení českého obranného průmyslu a zajištění bezpečnosti dodávek v průběhu životního cyklu.“ (str. 12)*
>
> *„Ministerstvo využívá rámcových dohod jako účinného nástroje na pořizování určitého předem definovaného spektra majetku a služeb (včetně mobilizačních potřeb). Rámcovými dohodami snižuje ministerstvo administrativní zátěž spojenou s opakovanou přípravou dílčích zakázek na straně zadavatele, ale i na straně potenciálních dodavatelů.“ (str. 14)*
>
> *„Ministerstvo považuje obranný průmysl ČR za klíčový prvek strategické podpory rozvoje schopností ozbrojených sil ČR přispívající k posílení politických, ekonomických a diplomatických ambicí ČR. Cílem spolupráce ministerstva s obranným průmyslem je zajištění dodávek strategického vojenského materiálu a služeb a pořízení a udržení provozuschopnosti kritických zbraňových systémů a zabezpečení operačních potřeb ozbrojených sil ČR. Ministerstvo podporuje obranný průmysl ČR umožňující stimulovat vznik a rozvoj výrobních kapacit zajišťujících bezpečnost dodávek vojenského materiálu.“ (str. 16)*
>
> *„Základním způsobem podpory obranného průmyslu ČR ze strany ministerstva je zadávání zakázek na dodávky vojenského materiálu v oblastech, kde obranný průmysl ČR produkuje konkurenceschopný vojenský materiál. Zadávání zakázek obrannému průmyslu ČR podporuje vznik a rozvoj výzkumných, vývojových a výrobních kapacit zajišťujících vysokou technologickou úroveň a bezpečnost dodávek vojenského materiálu.“ (str. 17)*
>
> *„Za zásadní otázku zajištění potřebných vojenských schopností a bezpečnosti dodávek je považováno zachování národních klíčových technologií v oblasti obranného průmyslu. Ministerstvo podporuje rozvoj klíčových technologií, kapacit a prostředků, které musí být k dispozici s ohledem na národní bezpečnostní zájmy.“ (str. 36)*

132. Z výše uvedených citací dle Úřadu vyplývá, že dle Strategie 2030 je podpora domácího (českého) obranného průmyslu považována za podstatný bezpečnostní zájem České republiky, neboť právě český obranný průmysl poskytuje českému státu technologickou základnu, nutnou pro bezpečnost dodávek; dovoz zbraňových systémů ze zahraničí nutně poskytuje menší jistotu ohledně bezpečnosti dodávek, neboť zahraniční výrobci, a to včetně těch ve spojeneckých

zemích, v případné krizové situaci logicky budou upřednostňovat výrobu pro domácí trh, resp. pro ozbrojené síly ve své zemi. Tam, kde obranný průmysl ČR produkuje konkurenceschopný vojenský materiál, je tedy žádoucí, aby Česká republika tento vojenský materiál nakupovala, resp. zadávala veřejné zakázky na jeho dodávky.

133. Dále Úřad konstatuje, že na stranách 58 až 68 Strategie 2030 je definován strategický cíl vytvoření systému bezpečnosti dodávek. Zde je definováno pět úrovní bezpečnosti dodávek, přičemž je jednoznačně určeno, že úroveň předchozí má vždy přednost před těmi následujícími. Do 1. úrovně patří vybrané subjekty 2. a 3. úrovně, s nimiž stát navázal zvláštní vztah a provádí nad nimi rozšířený dozor tak, aby byla prokazatelně zajištěna bezpečnost dodávek. Do 2. úrovně patří subjekty, u nichž je kompletní fyzická výroba vojenského materiálu realizována na území ČR průmyslovými kapacitami ve vlastnictví státu nebo těmi průmyslovými kapacitami, ve kterých je stát vlastníkem 100 % akcií. Do 3. úrovně patří subjekty, u nichž jsou průmyslová produkce vojenského materiálu a zajištění služeb realizovány na území ČR, avšak jsou soukromými subjekty a stát nemá plně pod kontrolou bezpečnost informací, vlastnickou strukturu ani řízení dodavatelských řetězců. Do 4. úrovně patří subjekty, u nichž průmyslová produkce vojenského materiálu probíhá na území strategických spojenců ČR (především členské státy NATO a EU); míra bezpečnosti dodávek je nižší, změny mezinárodně-bezpečnostní situace mohou zvyšovat riziko výpadku dodávek. Do 5. úrovně pak patří subjekty, u nichž průmyslová produkce vojenského materiálu probíhá na území ostatních světových dodavatelů; bezpečnost dodávek není v případě mezinárodní krize nijak garantována.

134. Úřad konstatuje, že dodávky od vybraného dodavatele na základě rámcové dohody je možno zařadit do 3. úrovně bezpečnosti dodávek ve smyslu Strategie 2030, neboť vybraný dodavatel nepochybně je českým subjektem, jehož sídlo i výrobní kapacity se nachází na území České republiky. Vybraný dodavatel a jeho průmyslové kapacity dle Úřadu představují významnou součást českého obranného a bezpečnostního průmyslu. Podpora českého obranného průmyslu, mj. prostřednictvím zadávání veřejných zakázek na dodávky vojenského materiálu českým výrobcům, je pak ve strategických dokumentech uvedených výše přímo označena jako nezbytné opatření k prosazování bezpečnostních zájmů České republiky.

135. Ke tvrzení navrhovatele, že „*podpora soukromého subjektu, nad nímž stát nevykonává žádnou kontrolu, však sama o sobě bezpečnost dodávek nezaručuje*“, Úřad uvádí, že (jak vyplývá i z definice úrovní bezpečnostních dodávek ve Strategii 2030) nad českým subjektem, jenž sice není přímo ve vlastnictví státu, avšak sídlo i výrobní kapacity má na území České republiky, může stát zejména v případě krizové situace vykonávat kontrolu výrazně efektivněji než nad subjektem zahraničním. Úřad konstatuje, že ze zákona o hospodářských opatřeních pro krizové stavy vyplývá, že v krizové situaci (zejména stavu ohrožení státu či válečném stavu) Česká republika subjektu v České republice může přikázat tzv. mobilizační dodávky dle § 2 odst. 1 písm. g) citovaného zákona (nezbytné dodávky pro podporu ozbrojených sil a ozbrojených bezpečnostních sborů). Z § 14 tohoto zákona vyplývá, že dodavatel mobilizační dodávky je povinen přednostně plnit mobilizační dodávku a neprodleně informovat objednatele mobilizační dodávky o všech okolnostech, které by mohly přednostní plnění mobilizační dodávky ohrozit nebo znemožnit. Úřad tedy má za to, že v případě výrazného zhoršení bezpečnostní situace, resp. ve stavu ohrožení státu či ve válečném stavu, by český stát mohl vybranému dodavateli nařídit poskytování mobilizačních dodávek, jež by byl vybraný dodavatel ze zákona povinen plnit přednostně. Naopak v případě, že by byl dodavatelem ručních zbraní pro AČR zahraniční subjekt, povinnost mobilizačních dodávek ve vztahu k České republice by neměl; naopak se dá

předpokládat, že by obdobnou povinnost měl podle práva své domovské země ve vztahu k této zemi, a tedy dodávky pro zadavatele, resp. pro Českou republiku, by nutně pro takového dodavatele byly až druhořadé.

136. Úřad tedy má za to, že zadavateli ze strategických dokumentů, přijatých Českou republikou, na které se v šetřeném případě odkazuje, vyplývá povinnost zohlednit při zadávání veřejných zakázek úroveň bezpečnosti dodávek. Zadání veřejné zakázky na zbrojní dodávky tuzemskému dodavateli, byť tento není přímo ve vlastnictví České republiky, přitom dle Úřadu zajišťuje vyšší bezpečnost dodávek (3. úroveň), než její zadání dodavateli ze zahraničí (4. nebo 5. úroveň). Úřad tedy konstatuje, že přímé zadání veřejné zakázky subjektu, jenž má sídlo i výrobní kapacity na území České republiky, lze považovat za postup nezbytný k ochraně podstatných bezpečnostních zájmů České republiky.

137. Na tomto místě Úřad současně odkazuje na rozhodnutí S0105/2019, ve kterém bylo konstatováno, že *„ruční palné zbraně jsou zcela základní výzbrojí vojáka, resp. AČR, a jako takové tedy hrají zcela jedinečnou a nezastupitelnou roli v naplňování úkolů a činností AČR při ochraně bezpečnostních zájmů České republiky, a taktéž při naplňování společných mezinárodních závazků, včetně aliančních závazků vyplývajících České republice z členství v NATO. Právě z důvodu pravidelné účasti vojáků AČR v zahraničních misích jsou ruční palné zbraně využívány na zahraničních misích, jichž se Česká republika účastní a jejichž prostřednictvím dochází k naplňování strategického bezpečnostního zájmu – strategického partnerství mezi NATO a Evropskou unií. (...) Úřad rovněž doplňuje, že podstatný bezpečnostní zájem Úřad nevnímá jako určitou náhle vzniknuvší krizovou situaci, kdy by např. došlo k aktuálnímu ohrožení České republiky. Dle názoru Úřadu je třeba podstatný bezpečnostní zájem vnímat v odlišných intencích, tedy tak, že se jedná o (předem) strategicky stanovené a pojmenované významné oblasti a cíle, kdy pro konstatování, že se jedná o podstatný bezpečnostní zájem, není třeba na straně zadavatele naplnění podmínky časové tísně.“* Uvedený závěr považuje Úřad za plně aplikovatelný i v šetřeném případě ve vztahu k plnění mezinárodních závazků České republiky v oblasti společné obrany.

138. K argumentu navrhovatele, že zadavatel běžně pořizuje plnění, jako jsou bojové letouny, vrtulníky, protiletadlové systémy či těžká obrněná technika, od zahraničních partnerů, přestože jsou tato plnění nesrovnatelně strategičtější než ruční zbraně, Úřad konstatuje, že z výše uvedených strategických dokumentů vyplývá, že tuzemský obranný průmysl nemá dostatečné kapacity, aby produkoval vše, co je k zajištění bezpečnostních České republiky potřeba. Akvizice zmiňovaného plnění, jako jsou např. vojenské vrtulníky, od zahraničních subjektů tak pro zadavatele představuje de facto jedinou možnost. Dle Úřadu však ze Strategie 2030 vyplývá, že tam, kde obranný průmysl České republiky produkuje konkurenceschopný vojenský materiál, by Česká republika měla dávat přednost zadávání zakázek na dodávky vojenského materiálu českým subjektům (subjekty 1., 2. a 3. úrovně bezpečnosti dodávek), což je případem dodávek na základě nyní šetřené rámcové dohody.

139. Úřad se neztotožňuje ani s názorem navrhovatele, že zadavatel „*fakticky přiznává, že v současné době není ani jasné, jaká tato potřeba konkrétně je*“, neboť zadavatel na svých oficiálních webových stránkách uvádí, že dodávky budou závislé na aktuální potřebě. Ve Strategii 2030 je uvedeno, že využívání rámcových dohod představuje účinný nástroj na pořizování určitého předem definovaného spektra majetku a služeb (včetně mobilizačních potřeb), přičemž rámcovými dohodami ministerstvo (resp. zadavatel) snižuje administrativní zátěž spojenou s opakovanou přípravou dílčích zakázek na straně zadavatele, ale i na straně potenciálních

dodavatelů. Úřad v souvislosti s tím konstatuje, že ke splnění druhé podmínky výjimky dle § 29 odst. 1 písm. s) zákona není dle jeho názoru nezbytně potřeba, aby zadavatel předem znal množství vojenského materiálu, které na základě smlouvy na veřejnou zakázku bude pořizovat. Uzavření rámcové dohody, na jejímž základě jsou realizována dílčí plnění dle aktuálních potřeb, představuje nástroj umožňující průběžné a operativní zajištění požadovaného plnění, což samo o sobě není v rozporu s tvrzením zadavatele o nezbytnosti zvoleného postupu k ochraně podstatných bezpečnostních zájmů České republiky. Skutečnost, že tento postup současně snižuje administrativní zátěž na straně zadavatele i dodavatele, nelze dle Úřadu považovat za důvod vylučující jeho nezbytnost. Obdobně k dalšímu argumentu navrhovatele, že „*zadavatel informuje o již uskutečněném kompletním přezbrojení a o dodávkách několika desítek tisíc kusů zbraní*“, Úřad uvádí, že tato skutečnost sama o sobě nevypovídá o nezbytnosti zvoleného postupu podle § 29 odst. 1 písm. s) zákona.

140. Ke tvrzení navrhovatele, že je pro aplikaci výjimky dle § 29 odst. 1 písm. s) zákona nutno doložit, že podstatné bezpečnostní zájmy České republiky nelze chránit jiným, méně radikálním způsobem, než je vyloučení hospodářské soutěže, což však zadavatel v šetřeném případě nedoložil, Úřad uvádí následující. Dle Úřadu zákon nestanoví požadavek v podobě povinnosti zadavatele vyloučit každou jinou hypotetickou alternativu zadání veřejné zakázky; zadavatel je v souladu se zásadou transparentnosti povinen svůj postup při využití výjimky dle § 29 odst. 1 písm. s) zákona řádně a přezkoumatelně odůvodnit, přičemž musí mj. prokázat, že zvolený postup je nezbytný k ochraně bezpečnostních zájmů České republiky. V šetřeném případě má Úřad za to, že zadavatel – jak bylo dovozeno výše v odůvodnění tohoto rozhodnutí – tuto povinnost splnil, neboť doložil, že zvolený postup v souvislosti s uzavřením rámcové dohody mimo zadávací řízení s využitím předmětné výjimky reaguje na okolnosti a potřeby související s ochranou podstatných bezpečnostních zájmů České republiky způsobem, který objektivně odůvodňuje využití postupu dle § 29 odst. 1 písm. s) zákona. Obdobně ke tvrzení navrhovatele, že využití uvedené výjimky nelze odůvodnit paušálním odkazem na obecné strategické dokumenty či politiky v oblasti bezpečnosti a obrany, Úřad uvádí, že v šetřeném případě zadavatel neodkázal na tyto dokumenty pouze paušálně, ale identifikoval konkrétní relevantní strategické dokumenty přijaté Českou republikou s odkazem na jejich konkrétní ustanovení, z nichž dovodil existenci bezpečnostních potřeb, jež s ohledem na jejich povahu vyžadují zajištění požadovaného plnění postupem mimo zadávací řízení při využití výjimky dle § 29 odst. 1 písm. s) zákona.

141. Ke tvrzení navrhovatele, že efekt zabezpečení příslušných dodávek od soukromého subjektu by byl srovnatelný jak při stanovení konkrétních zadávacích podmínek, tak při využití výjimky dle § 29 odst. 1 písm. s) zákona, Úřad uvádí, že skutečnost, že zadavatel by byl schopen určité požadavky na zabezpečení dodávek vtělit rovněž do zadávacích podmínek v rámci zadávacího řízení, není sama o sobě rozhodná pro posouzení zákonnosti postupu zadavatele mimo zadávací řízení s využitím předmětné výjimky. Posouzení nezbytnosti postupu podle § 29 odst. 1 písm. s) zákona nespočívá v porovnání, zda by obdobného výsledku bylo možné dosáhnout i jiným způsobem, nýbrž v posouzení, zda zvolený postup je objektivně odůvodněn ochranou podstatných bezpečnostních zájmů České republiky; existence teoretické alternativy v podobě zadávacího řízení proto dle Úřadu sama o sobě nevylučuje oprávněnost použití uvedené výjimky.

142. Úřad se vzhledem ke všemu výše uvedenému neztotožňuje s názorem navrhovatele, že v případě šetřené veřejné zakázky není dán podstatný bezpečnostní zájem, který by odůvodnil zadání veřejné zakázky v režimu výjimky dle § 29 odst. 1 písm. s) zákona. Dle názoru Úřadu je třeba podstatný bezpečnostní zájem vnímat tak, že se jedná o předem strategicky stanovené a

pojmenované významné oblasti a cíle. Pro konstatování, že se jedná o podstatný bezpečnostní zájem, dle Úřadu není nezbytně třeba, aby zadavatel byl ohledně pořízení předmětu plnění v časové či jiné tísni. Závěr o tom, že předmět veřejné zakázky, resp. rámcové dohody splňuje i podmínku ochrany podstatného bezpečnostního zájmu České republiky, odpovídá dle Úřadu výše uvedenému, neboť je zjevné, že vyzbrojení AČR výrobky (ručními palnými zbraněmi) tuzemského výrobce naplňuje dikci podstatného bezpečnostního zájmu tak, jak je vykládán Úřadem a rovněž formulován ve výše uvedených strategických dokumentech přijatých vládou.

143. Úřad proto s ohledem na výše uvedené skutečnosti konstatuje, že došlo rovněž k naplnění druhé podmínky dle § 29 odst. 1 písm. s) zákona týkající se nezbytnosti realizace veřejné zakázky v daném režimu z důvodu ochrany podstatných bezpečnostních zájmů České republiky.

K vyloučení nepříznivého vlivu na podmínky hospodářské soutěže na vnitřním trhu Evropské unie

144. Úřad se dále zabýval splněním třetí podmínky využití výjimky dle § 29 odst. 1 písm. s) zákona, tzn. zda postup zadavatele v souvislosti s uzavřením rámcové dohody mohl nepříznivě ovlivnit podmínky hospodářské soutěže na vnitřním trhu Evropské unie s výrobky, které nejsou určeny výlučně k vojenským účelům.

145. Navrhovatel v návrhu uvádí, že přímé zadání veřejné zakázky vybranému dodavateli představuje, s ohledem na hospodářskou významnost veřejné zakázky, postup, který povede k narušení hospodářské soutěže na vnitřním trhu Evropské unie s výrobky, jež nejsou určeny výlučně k vojenským účelům, a současně způsobí újmu konkurentům vybraného dodavatele.

146. Úřad předně konstatuje, že třetí podmínka využití výjimky dle § 29 odst. 1 písm. s) zákona je v určité míře spjata s první podmínkou, tj. zda se v případě předmětu plnění jedná o vojenský materiál. Není-li první podmínka splněna, tzn. předmětem plnění není výroba vojenského materiálu ani obchod s ním, nebude dle Úřadu zpravidla splněna ani třetí podmínka dotčené výjimky, neboť předmětem plnění jsou výrobky, které nejsou určeny výlučně k vojenským účelům, a postup zadavatele může přímo ovlivňovat podmínky hospodářské soutěže na vnitřním trhu Evropské unie s nimi. Naopak v případě, že předmět plnění lze považovat za vojenský materiál určený výlučně k vojenským účelům bez relevantní možnosti jiného (nevojenského) využití, lze dle Úřadu obecně vycházet z toho, že jeho pořízení postupem mimo zadávací řízení zpravidla nepovede k nepříznivému ovlivnění podmínek hospodářské soutěže na vnitřním trhu Evropské unie s výrobky neurčenými k vojenským účelům. Předmětem posouzení Úřadu je proto otázka, zda u pořizovaného vojenského materiálu připadá v úvahu rovněž jeho nevojenské využití, resp. zda se v případě pistolí CZ P-10 C 9x19 NATO jedná o výrobky, které mohou nepříznivě ovlivnit hospodářskou soutěž na civilních trzích Evropské unie.

147. Pro posouzení splnění třetí podmínky výjimky dle § 29 odst. 1 písm. s) zákona je tak dle Úřadu podstatné, zda je předmět plnění určen výlučně k vojenskému využití, anebo zda se jedná o výrobky, které mohou být uplatnitelné rovněž na trhu s výrobky, jež nejsou určeny výhradně k vojenským účelům; právě existence takového „nevojenského využití“ může za určitých okolností představovat riziko nepříznivého ovlivnění hospodářské soutěže na vnitřním trhu Evropské unie. Uvedené potvrzuje i interpretační sdělení Komise (viz bod 110. odůvodnění tohoto rozhodnutí), dle kterého dochází k nepříznivému ovlivnění podmínek hospodářské soutěže na společném trhu s výrobky, které nejsou určeny výlučně k vojenským účelům, zejména v případě využití institutu nepřímých nevojenských kompenzací (offsetů). Dle zjištění Úřadu však

v šetřeném případě na plnění dodávané na základě rámcové dohody nejsou navázány žádné nepřímé nevojenské kompenzace a navrhovatel v tomto směru ani neargumentuje.

148. Úřad v šetřeném případě již výše dovodil, že předmětem rámcové dohody je vojenský materiál, neboť se jedná o zbraně určené výhradně pro vojenské účely, jejichž využití k jiným než vojenským účelům je podle příslušné právní úpravy vyloučeno; v takovém případě dle názoru Úřadu pořízení takového vojenského materiálu postupem mimo zadávací řízení s využitím výjimky dle § 29 odst. 1 písm. s) zákona zpravidla nepovede k nepříznivému ovlivnění podmínek hospodářské soutěže na vnitřním trhu Evropské unie s výrobky, které nejsou určeny výlučně k vojenským účelům.

149. Úřad nemůže přisvědčit výkladu navrhovatele, že pokud vybraný dodavatel kromě vojenských zbraní vyrábí i zbraně pro civilní použití, nemůže být třetí podmínka využití výjimky dle § 29 odst. 1 písm. s) zákona splněna, neboť takový dodavatel může výhody získané z veřejné zakázky promítat do své nabídky zboží na trzích, které nejsou vyhrazeny výlučně vojenským účelům, čímž dojde ke vzniku nepříznivého vlivu na podmínky hospodářské soutěže na těchto trzích. Dle Úřadu by tento výklad ve svém důsledku vedl k závěru, že výjimku dle § 29 odst. 1 písm. s) zákona by bylo možné použít výlučně ve vztahu k dodavatelům, kteří nepůsobí na žádném jiném než vojenském trhu, neboť každý dodavatel působící i na trhu s materiálem neurčeným výlučně k vojenským účelům by (alespoň teoreticky) mohl využít výnosy z veřejné zakázky na dodávky vojenského materiálu k ovlivnění své pozice na jiných (nevojenských) trzích. Úřad proto konstatuje, že ačkoli je nezbytné (obecně) výjimky ze zákona vykládat restriktivně, nelze dovozovat další podmínky jejich použití nad rámec zákona, zejména podmínku ve vztahu k výjimce dle § 29 odst. 1 písm. s) zákona, že dodavatel musí působit výhradně na trhu s vojenským materiálem. Dle Úřadu je pro posouzení třetí podmínky aplikace předmětné výjimky rozhodné, zda konkrétní postup zadavatele nepříznivě ovlivňuje hospodářskou soutěž na vnitřním trhu Evropské unie s výrobky neurčenými k vojenským účelům, nikoli samotná skutečnost, zda vybraný dodavatel působí rovněž na jiných než vojenských trzích.

150. Úřad přistoupil k posouzení, zda objem plnění na základě rámcové dohody je způsobilý nepříznivě ovlivnit podmínky hospodářské soutěže na vnitřním trhu Evropské unie s výrobky, které nejsou určeny výlučně k vojenským účelům. Úřad při tom vycházel z veřejně dostupných dat Evropského statistického úřadu (dále jen „Eurostat“), konkrétně z údajů o celkovém objemu obchodu s ručními zbraněmi, resp. zboží zařazeného do relevantních kategorií – kód 25401230, tedy revolvery a pistole (s výjimkou vojenských střelných zbraní, samočinných pistolí, signálních světlic, zbraní na slepé náboje, humánních usmrcovačů s upevněným čepem, předovek, pružinových, vzduchových nebo plynových zbraní a napodobenin zbraní), a kód 25401250, tedy brokovnice, pušky, karabiny a předovky (včetně loveckých brokovnic, kombinovaných brokovnic a pušek, sportovních zbraní vyrobených tak, aby připomínaly vycházkové hole; s výjimkou vojenských střelných zbraní) – v Evropské unii. V níže uvedené tabulce jsou uvedeny finanční objemy prodaných výrobků (*sold production value*) v uvedených kategoriích za období let 2022 až 2024[6]:

Kategorie zboží	2022	2023	2024	Úhrnem
Revolvery a pistole (kód 25401230)	1 200 000 000 EUR	600 000 000 EUR	800 000 000 EUR	2 600 000 000 EUR

[6] Hodnota za rok 2025 dosud nebyla Eurostatem zveřejněna, pozn. Úřadu.

Brokovnice, pušky, karabiny a předovky (kód 25401250)	490 000 000 EUR	560 000 000 EUR	450 000 000 EUR	1 500 000 000 EUR

151. Z výše uvedené tabulky vyplývá, že za roky 2022, 2023 a 2024 dosahoval objem nevojenského trhu s revolvery a pistolemi v Evropské unii celkové hodnoty 2,6 miliardy EUR, tedy přibližně 63 297 000 000 Kč (dle kurzovního lístku ČNB ke dni 22. 4. 2026 činil kurz EUR vůči českým korunám 24,345); v průměru za jeden rok se jedná o částku 866 666 667 EUR, tedy přibližně 21 099 000 000 Kč. V případě nevojenského trhu s dlouhými střelnými zbraněmi pak dosahoval objem trhu 1,5 miliardy EUR, tedy přibližně 36 517 500 000 Kč, v průměru za jeden rok 0,5 miliardy eur, tedy přibližně 12 172 500 000 Kč. Součet ročních průměrů objemu trhu s revolvery a pistolemi a s brokovnicemi, puškami, karabinami a předovkami tak činí přibližně 33 271 500 000 Kč.

152. Úřad přitom konstatuje, že šetřená rámcová dohoda byla uzavřena na období od 10. 9. 2025 do 15. 10. 2031 (nezanikne-li závazek ze smluvního vztahu dříve, např. dosažením celkového finančního limitu uvedeného v čl. IV. odst. 2 rámcové dohody), tedy přibližně na šest let. Celkový finanční limit plnění na základě rámcové dohody činí 4 255 628 717 Kč bez DPH. Přestože rámcová dohoda umožňuje realizaci jednotlivých dílčích plnění podle aktuálních potřeb zadavatele a k vyčerpání finančního limitu tak může dojít i dříve než v roce 2031 (přičemž zadavatel již s vybraným dodavatelem uzavřel dvě dohody o dílčím plnění), Úřad pro účely (pouze orientačního) srovnání vycházel z průměrné roční hodnoty plnění, která odpovídá jedné šestině celkového finančního limitu, tj. přibližně 709 271 452,83 Kč bez DPH.

153. Úřad konstatuje, že maximální objem plnění ze šetřené rámcové dohody představuje ve vztahu k celkovému objemu obchodu s nevojenskými střelnými zbraněmi na vnitřním trhu Evropské unie pouze marginální část. Zatímco průměrná hodnota plnění na základě šetřené rámcové dohody se pohybuje ve stovkách milionů Kč bez DPH ročně, objem obchodu s nevojenskými zbraněmi v Evropské unii dosahuje řádově desítek miliard Kč bez DPH ročně. Úřad si je přitom vědom, že údaje uvedené v tabulce výše, resp. údaje z databází Eurostatu představují pouze orientační podklad, neboť řada členských státu EU neposkytuje úplná data, a Úřad pro účely tohoto správního řízení nedisponuje ani jinými relevantními podklady umožňujícími detailní vymezení trhu s nevojenskými zbraněmi v EU; pro posouzení splnění třetí podmínky výjimky dle § 29 odst. 1 písm. s) zákona však není dle Úřadu nezbytné provádět podrobnou analýzu relevantního trhu, neboť v šetřeném případě ve vztahu k již uvedeným závěrům postačuje zjištění, že objem plnění na základě rámcové dohody je ve vztahu k objemu obchodování s nevojenskými zbraněmi na vnitřním trhu EU zjevně marginální.

154. Úřad dále uvádí, že nepřehlédl důkazy navrhované navrhovatelem ve vztahu ke třetí podmínce využití dotčené výjimky. Z dokumentů předložených navrhovatelem, jakož i z předložených článků v médiích, vyplývá, že v rámci jiné veřejné zakázky („Nákup pistolí pro CS ČR 2018“), v ceníku vybraného dodavatele platném od 1. 1. 2025, ve znaleckém posudku ze dne 17. 7. 2019 a ve zbrojní zakázce realizované vybraným dodavatelem pro Bundeswehr (ozbrojené síly Spolkové republiky Německo) byly u jednotlivých položek uvedeny odlišné ceny než v případě šetřené rámcové dohody. Úřad však konstatuje, že samotná existence rozdílných cen v různých veřejných zakázkách a časových obdobích bez dalšího neprokazuje nepříznivý vliv rámcové dohody na podmínky hospodářské soutěže na vnitřním trhu Evropské unie. Rozdíly v cenách mezi jednotlivými zakázkami mohou být objektivně ovlivněny řadou faktorů, zejména rozdílnými technickými a smluvními požadavky jednotlivých odběratelů dotčeného plnění, objemem plnění,

časovým kontextem, výrobními kapacitami dodavatele či dalšími relevantními okolnostmi. Závěry navrhovatele, podle nichž vybraný dodavatel mohl přidělováním veřejných zakázek bez soutěže prostřednictvím nepřiměřeně nízkých cen vytlačovat konkurenci z trhu, Úřad považuje za spekulativní, resp. nepodloženou konkrétními skutečnostmi způsobilými prokázat nepříznivý vliv rámcové dohody na hospodářskou soutěž na vnitřním trhu EU ve smyslu § 29 odst. 1 písm. s) zákona.

155. K tvrzení navrhovatele, že vybraný dodavatel je příjemcem veřejné podpory, která je neslučitelná s vnitřním trhem EU, neboť tuto podporu obdržel ze státních prostředků a narušuje či může narušit hospodářskou soutěž, Úřad uvádí, že navrhovatel v tomto směru neuvádí konkrétní skutečnosti ani nepředkládá důkazy, z nichž by bylo možné dovodit naplnění znaků veřejné podpory. Úřad současně podotýká, že třetí podmínka využití výjimky podle § 29 odst. 1 písm. s) zákona je zaměřena na posouzení možného nepříznivého vlivu zvoleného postupu zadavatele na podmínky hospodářské soutěže na vnitřním trhu Evropské unie s výrobky neurčenými výlučně k vojenským účelům. Z tohoto pohledu nelze dle Úřadu dovozovat, že by samotné tvrzení o možném zvýhodnění vybraného dodavatele, bez prokázání jeho konkrétního nepříznivého vlivu na podmínky hospodářské soutěže na těchto trzích, mohlo být pro posouzení splnění této podmínky relevantní.

156. Úřad tedy na základě výše uvedeného konstatuje, že byla splněna i poslední podmínka využití výjimky dle ustanovení § 29 odst. 1 písm. s) zákona, neboť postupem zadavatele v souvislosti s uzavřením rámcové dohody mimo zadávací řízení nedošlo k nepříznivému ovlivnění podmínek hospodářské soutěže na vnitřním trhu Evropské unie s výrobky, které nejsou určeny výlučně k vojenským účelům.

K dalším argumentům a důkazním návrhům navrhovatele

157. Úřad nepřehlédl, že navrhovatel ve svém vyjádření k podkladům rozhodnutí explicitně vyjadřuje své přesvědčení o věcné nesprávnosti rozhodnutí S0105/2019. Úřad však konstatuje, že navrhovatel konkrétně neuvádí, jaké závěry Úřadu v daném rozhodnutí považuje za nesprávné, ani z jakých důvodů by tyto závěry neměly být nadále použitelné, příp. použitelné v nyní projednávané věci. Úřad tedy toto obecně formulované přesvědčení s navrhovatelem nesdílí a závěry uvedené v rozhodnutí S0105/2019 považuje za stále relevantní. Nad rámec uvedeného Úřad uvádí, že dle jeho názoru by bylo v rozporu se zásadou legitimního očekávání, zakotvenou v § 2 odst. 4 správního řádu, aby při posuzování téže skutkové otázky dospěl bez relevantních důvodů k odlišnému závěru. Úřad uvádí, že legitimní očekávání lze založit tam, kde správní orgán již obdobný případ v minulosti posuzoval (resp. o něm rozhodoval) určitým způsobem; v takové situaci je správní orgán při svém rozhodování vázán nejen zákonnými požadavky, ale do jisté míry rovněž svou dosavadní ustálenou rozhodovací praxí. V nyní šetřené věci bylo v případě posouzení naplnění první podmínky pro využití výjimky dle § 29 odst. 1 písm. s) zákona klíčovou otázkou, zda pistole CZ P-10 C 9x19 NATO představují vojenský materiál ve smyslu § 28 odst. 1 písm. n) zákona. Tuto otázku již Úřad v rozhodnutí S0105/2019 posoudil, přičemž v nyní projednávaném případě ověřil, že se jedná o zcela totožný výrobek, resp. identické pistole (CZ P-10 C 9x19 NATO). K tomu zároveň Úřad dodává, že se v uplynulém čase významně nezměnila ani relevantní právní úprava. Úřad proto posoudil tuto otázku obdobně jako v rozhodnutí S0105/2019. V případě druhé a třetí podmínky je skutková situace sice pouze podobná, nikoli zcela totožná, neboť některé strategické dokumenty platné v roce 2019 byly již nahrazeny aktuálnějšími strategickými dokumenty a rovněž situace na relevantním vnitřním trhu Evropské unie se v čase vyvíjí. Úřad však konstatuje, že tyto změny dle jeho názoru nejsou natolik zásadní,

aby zpochybňovaly (přiměřenou) aplikaci závěrů přijatých v rozhodnutí S0105/2019 i pro nyní šetřený případ. I z aktuálních strategických dokumentů – Bezpečnostní strategie České republiky 2023 a Strategie 2030 – dle Úřadu nadále vyplývá, že je podpora domácího obranného průmyslu představuje podstatný bezpečnostní zájem České republiky.

158. K argumentu navrhovatele, že zadavatel měl možnost zadávat veřejnou zakázku na základě obranné směrnice (obdobně jako ve Francii, Německu či Švédsku), potažmo že zadavatel musí být schopen vysvětlit, *„proč by aplikace ustanovení obranné směrnice nebyla v daném případě dostačující a proč nelze využít méně omezující prostředek k dosažení sledovaného cíle (viz zásada přiměřenosti)“*, potažmo že jiné členské státy Evropské unie obdobné veřejné zakázky na dodávky ručních zbraní běžně zadávají v zadávacích řízeních, aniž by tím přitom byly ohroženy jejich podstatné bezpečnostní zájmy, Úřad předně uvádí, že dle jeho názoru využití postupu dle § 346 odst. 1 písm. b) SFEU, resp. § 29 odst. 1 písm. s) zákona představuje zákonné oprávnění, nikoli povinnost. I v situaci, kdy by byl zadavatel oprávněn k využití této výjimky, se může z různých důvodů dobrovolně rozhodnout pro postup v zadávacím řízení, příp. dle obranné směrnice; z příslušných právních předpisů však nevyplývá povinnost zadavatele takový postup zvolit (pokud je oprávněn využít postup jiný, mimo zadávací řízení). Úřad současně uvádí, že samotná existence alternativního postupu v podobě zadávacího řízení podle obranné směrnice (či jiné právní úpravy) neznamená, že použití výjimky dle § 29 odst. 1 písm. s) zákona je vyloučeno. Úřad v tomto správním řízení není povinen posuzovat, zda bylo možné zvolit jiný, „méně omezující“ postup, nýbrž zda zvolený postup zadavatele v souvislosti s uzavřením rámcové dohody splňuje zákonné podmínky pro využití uvedené výjimky, s čímž se Úřad vypořádal výše v odůvodnění tohoto rozhodnutí. Úřad dále podotýká, že z veřejně dostupných zdrojů mu je známo, že využití výjimky dle čl. 346 odst. 1 písm. b) SFEU není v evropském kontextu zcela ojedinělé, a to ani v případě obdobných zakázek na dodávky ručních zbraní, když např. v Belgickém království došlo s využitím uvedené výjimky k přímému zadání zakázky na dodávky a servis zbraní domácímu belgickému výrobci FN Herstal, přičemž tento postup byl následně potvrzen belgickým nejvyšším správním soudem (Státní radou)[7]. Uvedené Úřad zmiňuje toliko podpůrně, neboť každý případ je vždy nutno posuzovat zcela individuálně. Ze samotné skutečnosti, že jiní zadavatelé (nadto v jiných státech Evropské unie, kde mohou platit pro zadávání veřejných zakázek odlišná pravidla) zadávali zakázky s obdobným předmětem plnění v zadávacích řízeních, nelze dle Úřadu mechanicky dovodit, že zadavatel měl povinnost právě šetřenou veřejnou zakázku, resp. předmět plnění na základě rámcové dohody zadat v zadávacím řízení.

159. Navrhovatel v návrhu rovněž namítá, že sjednocení (unifikace) zbraňové platformy ručních zbraní u všech jednotek Armády České republiky nepředstavuje důvod použitelný pro aplikaci žádné výjimky dle zákona ani evropského práva. Navrhovatel poukazuje na skutečnost, že ke sjednocení zbraňové platformy došlo již dříve, a to rovněž postupem uzavření smlouvy mimo zadávací řízení, což dle navrhovatele *„ve svém důsledku znamená, že jednou vytvořený protiprávní stav může být nekonečně dlouho udržován dalšími nákupy mimo zadávací řízení.“* K tomuto Úřad uvádí, že unifikace výzbroje sama o sobě nepředstavuje důvod pro využití výjimky ze zákona; zároveň však považuje unifikaci výzbroje za legitimní požadavek zadavatele při organizaci a zajištění činnosti ozbrojených složek státu. Jak Úřad konstatoval již v rozhodnutí S0633/2024, *„unifikace výzbrojní majetkové základny jednotného bezpečnostního ozbrojeného*

[7] Dostupné z: https://www.loyensloeff.com/insights/news--events/news/belgian-state-council-confirms-wide-discretion-under-article-346-tfeu-in-defense-procurement/

sboru je nezbytná pro jeho činnost a efektivní fungování. (…) *[Z] pohledu zadavatele je unifikace klíčová pro zajištění akceschopnosti jednotlivých složek PČR, jelikož zajišťuje bezchybnou spolupráci při jejich zákrocích, a výzbrojní technické prostředky tak musí být v maximální možné míře technicky i uživatelsky slučitelné, tedy unifikované.“* Ačkoliv se uvedené rozhodnutí týkalo Policie České republiky, Úřad má za to, že uvedený obecný závěr o významu unifikace výzbroje je přenositelný i na vojenské složky. Současně Úřad zdůrazňuje, že zadavatel v projednávané věci neodůvodňuje svůj postup mimo zadávací řízení primárně požadavkem na unifikaci výzbroje, nýbrž i jinými důvody, které Úřad posoudil výše v odůvodnění tohoto rozhodnutí rámci posouzení splnění podmínek uvedených v § 29 odst. 1 písm. s) zákona. Ke tvrzení navrhovatele, že ke sjednocení zbraňové platformy došlo již dříve postupem mimo zadávací řízení, což zakládá protiprávní stav, jenž je dalšími postupy mimo zadávací řízení udržován, pak Úřad uvádí, že předmětem tohoto správního řízení je výlučně posouzení zákonnosti nyní přezkoumávaného postupu zadavatele v souvislosti s uzavřením rámcové dohody; případná zákonnost či nezákonnost jiných postupů zadavatele není v tomto správním řízení předmětem přezkumu.

160. K tvrzení navrhovatele, že *„uzavíráním kontraktů této velikosti bez soutěže dochází jednoznačně k realizaci vyšší výsledné ceny celé zakázky, než jaká by byla dosažitelná v konkurenčním prostředí“*, pročež dochází i k poškozování finančních zájmů státu, potažmo daňových poplatníků, Úřad uvádí, že taková zcela obecná úvaha sama o sobě nepostačuje ke zpochybnění zákonnosti zvoleného postupu zadavatele. Pakliže Úřad na základě výše uvedených důvodů dospěl k závěru, že zadavatel využil výjimku dle § 29 odst. 1 písm. s) zákona oprávněně, není již rozhodné posuzovat, zda by mohlo v případě zadání veřejné zakázky v zadávacím řízení dojít k realizaci nižší ceny veřejné zakázky, neboť na posouzení zákonnosti postupu zadavatele to již nemá vliv; navrhovatel současně ani neuvádí konkrétní tvrzení, z jakého důvodu by výsledná cena veřejné zakázky zadávané v zadávacím řízení byla nižší, než když zadavatel využije zákonného postupu mimo zadávací řízení.

K možnému neuložení zákazu plnění smlouvy dle § 264 odst. 5 zákona

161. Na tomto místě Úřad pro úplnost uvádí, že i pokud by v šetřeném případě dospěl k závěru o nesplnění některé z podmínek pro využití výjimky dle § 29 odst. 1 písm. s) zákona, bylo by nezbytné se dále zabývat otázkou případného uložení zákazu plnění smlouvy ve smyslu § 264 odst. 1 zákona a možnou aplikací ustanovení § 264 odst. 5 zákona. Úřad konstatuje, že šetřená rámcová dohoda představuje smlouvu na veřejnou zakázku v oblasti obrany a bezpečnosti, přičemž z dostupných podkladů vyplývá existence okolností, které by bylo nutné zohlednit při posuzování dopadů případného zákazu plnění smlouvy. Dle Úřadu by bylo zejména třeba přihlédnout k významu předmětného plnění pro naplňování dlouhodobých strategických cílů České republiky v oblasti obrany a bezpečnosti, vyjádřených mj. ve Strategii 2030, KVAČR 2035 a Bezpečnostní strategii České republiky 2023, a k možným dopadům přerušení plnění na základě rámcové dohody na plnění těchto cílů. S ohledem na obsah výše zmíněných koncepčních dokumentů Úřad konstatuje, že by dle jeho názoru (s největší pravděpodobností) byly naplněny důvody pro neuložení zákazu plnění smlouvy dle § 264 odst. 5 zákona, neboť se v případě šetřené smlouvy (rámcové dohody) jedná o smlouvu na veřejnou zakázku v oblasti obrany nebo bezpečnosti a zároveň by uložení zákazu plnění rámcové dohody mohlo mít nepříznivé dopady na zajištění vyzbrojování AČR ručními zbraněmi v návaznosti na cíle vymezené v uvedených strategických dokumentech, což by představovalo závažné ohrožení existence širšího obranného nebo bezpečnostního programu, který má zásadní význam z hlediska bezpečnostních zájmů

České republiky. Nicméně s ohledem na skutečnost, že Úřad v projednávané věci dospěl k závěru o zákonnosti postupu zadavatele v souvislosti s uzavřením rámcové dohody s odkazem na výjimku dle § 29 odst. 1 písm. s) zákona, nebylo nezbytné se aplikací § 264 odst. 5 zákona blíže zabývat.

Závěr

162. Na základě všech výše uvedených skutečností Úřad dospěl k závěru, že zadavatel postupoval v souvislosti s uzavřením rámcové dohody v souladu se zákonem, neboť byl oprávněn využít výjimku dle § 29 odst. 1 písm. s) zákona. Vzhledem k tomu rozhodl Úřad v souladu s § 265 písm. a) zákona o zamítnutí návrhu navrhovatele, jak je uvedeno ve výroku tohoto rozhodnutí, neboť nebyly zjištěny důvody pro uložení nápravného opatření.

POUČENÍ

Proti tomuto rozhodnutí lze do 15 dní ode dne jeho doručení podat rozklad k předsedovi Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže, a to prostřednictvím Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže – Sekce veřejných zakázek, třída Kpt. Jaroše 1926/7, Černá Pole, 602 00 Brno. Včas podaný rozklad proti tomuto rozhodnutí má odkladný účinek. Rozklad a další podání účastníků učiněná v řízení o rozkladu se podle § 261 odst. 1 písm. b) zákona činí výhradně prostřednictvím datové schránky nebo jako datová zpráva podepsaná uznávaným elektronickým podpisem.

otisk úředního razítka

Mgr. Markéta Dlouhá
místopředsedkyně

Adresát/i
1. Česká republika – Ministerstvo obrany, Tychonova 221/1, 160 00 Praha 6
2. MPI CZ s.r.o., Hornokrčská 704/13, 140 00 Praha 4
3. Česká zbrojovka a.s., Svat. Čecha 1283, 688 01 Uherský Brod

Vypraveno dne
viz otisk razítka na poštovní obálce nebo časový údaj na obálce datové zprávy